

PCBU Journal

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1-2 มกราคม - ธันวาคม 2563
(Vol. 3 No.1-2 January - December 2020)

วารสาร การบริหารและพัฒนา
วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

Journal of Administration and Development
Pitchayabundit College

ISSN:2651-091X

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต
Journal of Administration and Development
Pitchayabundit College
ISSN: 2651-091X (Print)

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1-2 มกราคม - ธันวาคม 2563 Vol.3 No.1-2 January – December 2020

กำหนดออกวารสารทุก 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

จำนวนพิมพ์ 300 เล่ม

ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต เป็นวารสารวิชาการ (ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน, ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม)

มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เผยแพร่ผลงานทางด้านวิชาการและงานวิจัยของคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และผลงานวิจัยโดยครอบคลุมด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ในด้านสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขามานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ และการจัดการ ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ภาษาศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน เป็นต้น

บทความที่ส่งมารับการตีพิมพ์ในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของวารสารทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่านต่อบทความ ในลักษณะปกปิดรายชื่อ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต ถือเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้นิพนธ์บทความ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยและไม่มีข้อผูกพันด้วยประการใด ๆ ทั้งปวง

อัตราค่าสมาชิก

สามัญรายปี (ปีละ 2 ฉบับ) 500 บาท

เจ้าของวารสาร

วิทยาลัยพิษณุบุญชิต

รูปแบบการดำเนินการกลั่นกรองบทความ

กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญกระบวนการจัดทำวารสารตั้งแต่การคัดเลือกบทความและมีผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาการกลั่นกรองบทความ บทความละ 2 ท่าน ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการ และในการประเมินใช้รูปแบบผู้ประเมินไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้ประเมิน

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.พิชัยรัฐ หมั่นด้วง

วิทยาลัยพิษณุบุญชิต

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ	เนืองเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.จุลดิษฐ์	อุปฮาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
รองศาสตราจารย์ ดร.ภมร	ชั้นระหัดถ์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิ	สระน้ำคำ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิกร	ยาสมร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ	จันทระจิต	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ	ศิริสุทธิ	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา	ภาวะบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์	จันทะนี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม	ศรีสะอาด	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาวิชาวัดและประเมินผล
รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐบุรุษ	คุ้มทรัพย์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา	ยศคำลือ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาตยา	หกพันนา	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชาภาท์	กันขุนทด	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมินทร	เป้าธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณกร	โห้ประยูร	สังกัดสมาคมนักวิจัยแห่งประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.สวงศ์	เศวตวัฒนา	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร	โรมศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ	แมนโกศล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร	ไทมมา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	วิสุตภา	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดินาภรณ์	นันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ	แมนโกศล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ดร. สมใจ มณีวงษ์		สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่นเขต 2
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร	เริ่มศรี	สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.กิงพร	ทองใบ	สาขาวิชานิติศาสตร์การตลาด มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.วราภุทธิ์	พานิชกิจโกศลกุล	สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช	นุกุลกิจ	วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น สาขาวิชานิติศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา	วิทย์อนันต์	วิทยาลัยนครราชสีมา สาขาวิชานิติศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	คูศิริรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ดร.นุชรัตน์ นุชประยูร		สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขมู	สีวังคำ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาเทคโนโลยี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	ผกามาศ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเหลือ	บุบผามาลา	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัชย์	ชูคง	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละดา	ดอนหงษา	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	พาชอบ	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิรดา	แพงไทย	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎารัฐ	ขวัญนาค	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อธิวัฒน์	หินแก้ว	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล	สอดส่อง	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศพันธ์	เพียรสร้างสรรค์	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ	เลิศคอนสาร	วิทยาลัยพิษณุพนธ์

สำนักงานกองบรรณาธิการวารสาร

สำนักงานโครงการวารสารการบริหารและพัฒนาวิทยาลัยพิษณุพนธ์ ชั้น 1 อาคารสำนักอธิการบดี
วิทยาลัยพิษณุพนธ์ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู 39000 โทรศัพท์ 0-4234-2797 หรือส่งทาง E-mail:
sasirada.p63@gmail.com, nuspong.ggg@gmail.com

เว็บไซต์วารสาร : <https://nb.pcbu.ac.th/?page id=450>

จัดพิมพ์โดย : เอ็ม เอ็ม ก๊อปปีแอนด์เซอร์วิส

บทบรรณาธิการ

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ดำเนินการมาถึงปีที่ 3 ฉบับที่ 1-2 (มกราคม – ธันวาคม 2563) ISSN : 2651-091X (Print) จัดทำขึ้นเป็นฉบับแรก เพื่อนำไปสู่การรับรองมาตรฐานวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารเป็นบทความวิจัยทั้งสิ้น 10 บทความ เป็นบทความวิจัยจากภายในและภายนอกที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ เพราะมีผู้ส่งบทความจากหลากหลายสถาบันและแต่ละบทความมีมิติความน่าสนใจและน่าติดตามแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามก็ยิ่งเปี่ยมไปด้วยองค์ความรู้และอรรถสสารที่เป็นประโยชน์เชิงวิคิดและวิธีการที่ยอดเยี่ยม

กองบรรณาธิการ ต้องขอขอบพระคุณผู้สนับสนุนบทความทุกท่าน ที่ทุ่มเทผลิตผลงานวิชาการอันทรงคุณค่า และให้ความไว้วางใจกองบรรณาธิการในการดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่บทความในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต นอกจากนี้ต้องขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องและกลั่นกรองคุณภาพบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้อย่างเข้มข้นและมีมาตรฐาน ทำให้กองบรรณาธิการเกิดกำลังใจที่จะพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัยรัฐ หมั่นด้วง

บรรณาธิการ

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

สารบัญ

บทความวิจัย

- ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
ณัฐพล ไชยเดช และอำนาจ มีราคา 1
- คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
เบญจรงค์ อาจคงหาญ 13
- คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
สรวิชัย ศรีทอง และอดิคร ศรีเมืองบุญ 28
- การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน
พระชาติรี ดาบศรี 44
- ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
มนตรี พลแพงขวา และละดา ดอนหงษา 55
- คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
รัตติกาล ลำอิน และละดา ดอนหงษา 67
- ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์
พระอดิคร แก่นมะนิตัน 77
- การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
ในสหวิทยาเขตอุตรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา 20
ศราวุฒิ ทานินนทร์ และสมาน ประวันโต 92
- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสิ่งของสาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ
ชวลัน ธีรนาถกร 106

สารบัญ (ต่อ)

บทความวิจัย (ต่อ)

- ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการ
ในเขตจังหวัดชลบุรี
พลสรณ์ โชคดีวัฒนเจริญ 115
- แนวทางการเตรียมต้นฉบับและการส่งต้นฉบับ 126

ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ณัฐพล ไชยเดช และอำนวยการ มีราคา
คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

ADMINISTRATIVE SKILL OF INSTITUTION ADMINISTRATORS IN THE
EDUCATIONAL QUALITY DEVELOPMENT NETWORK OF SRIBUNRUANG 1 OFFICE
OF NONGBUALAMPHU PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Nattapol Chaidetand and Amnuay Meerakar
Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand.
E-mail address: Nattapolchaidet@gmail.com, Meerakar1973@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 119 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ปีการศึกษา 2563 ทั้งหมด จำนวน 119 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ผลการเปรียบเทียบ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีบุญเรือง 1 จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน มีทักษะการบริหารสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : ทักษะการบริหาร ทักษะการบริหารของผู้บริหาร

Abstract

The purpose of this research were to study and to compare the administrative skills of the administrators in network center on development for educational quality of Sribunruang 1 under the office of Nongbualamphu Primary Education Area 1 dividing on gender educational level and working experience. The samples using for this research were 119 persons from administrators and teachers in the network center on development for educational quality of Sribunruang 1 under the office of Nongbualamphu Primary Education Area 1 of the year 2020. By using the method of selecting a specific sample including school administrators and teachers in network center on development for educational quality of Sribunruang 1 under the office of Nongbualamphu Primary Education Area 1 of the year 2020 totally 119 people. Research tools, It is a 5-level estimation scale questionnaire with a confidence value of 0.97. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. T-test. One-way analysis of variance.

The results of the study were follows as (1) For overall of the skill administrators in the network center on development for educational quality of Sribunruang 1 under the office of Nongbualamphu Primary Education Area 1 were in high level. (2) Comparison results school administrators and teachers in the network center on development for educational quality of Sribunruang 1, classified by gender, education level and work experience, Have the same overall educational administration skills Which is not in accordance with the research hypothesis set.

Keywords: Administrative skills, Administrative skills of the administrators.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสร้างและพัฒนาคนไทยเพื่ออนาคตของประเทศ ต้องสร้างคนไทยให้เป็นคนดีและ คนเก่ง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามค่านิยมหลักของคนไทยกำหนดให้มีความเข้มแข็งทั้ง ร่างกาย และจิตใจ เน้นการอ่านออกเขียนได้ คิดวิเคราะห์เป็น รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี งามของไทย และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นหลัก ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาท และอิทธิพลต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาที่จะนำพาสถานศึกษาไปสู่ความเป็นองค์กรแห่ง การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุด มีความรู้และทักษะที่แข็งแกร่ง และเหมาะสม เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูง และการดำรงชีวิตในอนาคต

ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 2-3) ได้กำหนดนโยบายไว้ว่า (1) เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ให้มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระบบ ให้มี

ประสิทธิภาพ (2) เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษา ให้ผู้เรียนทุกระดับทุกประเภท รวมถึงเด็ก พิการ และด้อยโอกาสมีความรู้ และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ควบคู่กันไป (3) เร่งปรับระบบสนับสนุน การจัดการศึกษาที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มีการประสานสัมพันธ์กับเนื้อหา ทักษะ และ กระบวนการเรียนการสอน (4) ยกกระดับความแข็งแกร่งมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษา ให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถ และทักษะที่เหมาะสมกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (5) เร่งสร้าง ระบบให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นองค์กรคุณภาพที่แข็งแกร่ง และมีประสิทธิภาพ (6) เร่งรัด ปรับปรุงโรงเรียนให้เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง มีวิสัยทัศน์ ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ ชัดเจน และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ (7) สร้างระบบ การควบคุมการจัดการ การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีข้อมูลสารสนเทศ (8) สร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงาน เร่งรัด การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ปรับปรุงระบบของโรงเรียนให้เป็นแบบร่วมคิด ร่วมทำ การมีส่วนร่วม และการประสานงาน (9) เร่งปรับระบบการบริหารงานบุคคล มุ่งเน้นความถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม (10) มุ่งสร้างพลเมืองดีที่ตื่นตัว อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้ ทำให้การศึกษานำการ แก้ปัญหาสำคัญของสังคม และ(11) ทุ่มมาตรการเพื่อยกระดับคุณภาพ สถานศึกษาที่พัฒนาแล้วและ โรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่ได้คุณภาพเพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องเสียโอกาส ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทั้งนี้สถานศึกษา ทุกจังหวัดทั่วประเทศต่างก็ได้รับนโยบายดังกล่าว รวมทั้งสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์เครือข่ายพัฒนา คุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ก็ได้ นำนโยบายดังกล่าวมาปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทที่สำคัญต่อการดำเนินงานที่จะนำพาสถานศึกษาไปสู่ มาตรฐานและ เป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเองสูงสุด มีความรู้และทักษะ การ ปฏิบัติ เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในอนาคต ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็น องค์กรประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ ตาม มาตรฐานการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ (2543 : 13) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและ พยายามทำตนให้เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริง ความสามารถและ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ เช่น ทักษะด้าน ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม ความเข้าใจในหลักการบริหารงาน รวมทั้งประสบการณ์ของผู้บริหาร บัญชา อัง สกกุล : (2545, 23) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความเป็นผู้นำเป็นตัวจุดประกายที่สำคัญที่ จะก่อให้เกิดความร่วมมือที่มั่นคง จึงจะทำให้สถานศึกษามีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุตามจุดประสงค์ของสถานศึกษาและเป็นจุดมุ่งหมายร่วมกันอันเป็นผลต่อสังคมโดยรวม ความมี ประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ ได้แก่ ความรู้สึกพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อ หน่วยงาน ซึ่งความพอใจนี้จะเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลแต่ละบุคคลมีความตั้งใจที่จะให้ความร่วมมือและ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการในการตัดสินใจเข้า มาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ทุกขั้นตอนและในทุก ๆ กระบวนการของการบริหารงานในสถานศึกษา

ธงชัย สันติวงษ์ (2537 : 14) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทักษะการบริหารมีความสำคัญต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะการบริหารเป็นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Drake and Roe (1986 : 29)ซึ่งกล่าวว่า การบริหารที่มีความสำเร็จขึ้นอยู่กับทักษะ 5 ประการ คือ ทักษะทางด้านความคิดรวบยอด (Conceptual skills) ทักษะทางด้านมนุษย (Human skills) ทักษะทางด้านการศึกษาและการสอน (Instructional skills) ทักษะทางด้านเทคนิค (Technical skills) และทักษะทางด้านความรู้ความคิด (Cognitive skills) ซึ่งทักษะเหล่านี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้น ทักษะการบริหารงานจึงมีความสำคัญต่อการบริหารงานของผู้บริหารทุกคน ผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารงานของโรงเรียนต่างก็มีความรู้ความชำนาญในการใช้ทักษะในการบริหารงานอันเปรียบเสมือนเครื่องมือที่สำคัญที่จะผลักดันให้ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง

เดรกและโรว์ Drake and Roe (1986 : 29 - 30) ได้เสนอแนะว่า ทักษะที่จำเป็นในการบริหารสถานศึกษานั้นควรมี 5 ด้าน คือ (1) ด้านเทคนิค (2) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (3) ด้านความคิดรวบยอด (4) ด้านความรู้ความคิด และ (5) ด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาจะไม่สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาองค์การได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าปราศจากความรู้ความเข้าใจ และไม่สามารถใช้ความรู้ในทางที่มีความหมาย และสร้างสรรค์การทำงานในปัจจุบัน ผู้บริหารเป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดันงานต่าง ๆ ให้สำเร็จ ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้การบริหารการศึกษาจะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลดีนั้นผู้บริหารต้องมีความรู้ความชำนาญ และมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการบริหาร ทักษะ ด้านความรู้ความคิดผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความคิด มีสติปัญญาซึ่งมีทักษะทางด้านนี้เป็น พื้นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จและเป็นส่วนสำคัญที่เป็นพื้นฐาน ในการเสริมสร้างทักษะทางด้านเทคนิค ทักษะทางด้านความเป็นผู้นำทางการศึกษาและการสอน ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะทางด้านความคิดรวบยอด ได้แก่ ความรู้ด้านหลักสูตรและการสอนด้านระเบียบและกฎหมายการศึกษา ด้านหลักการและทฤษฎีการบริหารและความรู้และด้านระบบการบริหารของชาติและทักษะด้านการเรียนการสอน โดยเฉพาะทักษะด้านการเรียนการสอนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในฐานะเป็นผู้นำทางการศึกษา ต้องมีความรู้และความเข้าใจใน บทบาทภาระงานในความรับผิดชอบและการบริหารองค์การไปสู่ความสำเร็จ และเป็นผู้ให้ คำแนะนำชี้แนะหรือถ่ายทอดกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามภารกิจได้

จากความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ทักษะการบริหารมีความสำคัญต่อผู้บริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่อง ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 119 คน แยกเป็นผู้บริหาร 9 คน ครูผู้สอน 110 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 119 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ซึ่งเป็นคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูล

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

หนองบัวลำภู เขต 1 ประกอบด้วย

1. เพศ
 - เพศชาย
 - เพศหญิง
2. ระดับการศึกษา
 - ระดับปริญญาตรี
 - ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ต่ำกว่า 5 ปี
 - 5 – 10 ปี
 - มากกว่า 10 ปี

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ เดรกและโรว์ (Drake and Roe, 1986 : 29 - 30) ประกอบด้วย

1. ด้านเทคนิค
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์
3. ด้านความคิดรวบยอด
4. ด้านความรู้ความคิด
5. ด้านการเรียนการสอน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมีจำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ เดรกและโรว์ (Drake and Roe, 1986 : 29 - 30) มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านเทคนิค (2) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (3) ด้านความคิดรวบยอด (4) ด้านความรู้ความคิด และ (5) ด้านการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert's five rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 :73) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีทักษะการบริหารระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีทักษะการบริหารระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีทักษะการบริหารระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีทักษะการบริหารระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีทักษะการบริหารระดับ น้อยที่สุด

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert's five rating scale)

4.2 กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตคำถามเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ เดรกและโรว์ (Drake and Roe, 1986 : 29 - 30)

4.3 สร้างแบบสอบถาม ตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวความคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ เดรกและโรว์ (Drake and Roe, 1986 : 29 - 30) มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านเทคนิค (2) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (3) ด้านความคิดรวบยอด (4) ด้านความรู้ความคิด และ (5) ด้านการเรียนการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's five rating scale)

4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจน ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

4.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ โดยประเมินความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 และผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

4.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

4.7 นำข้อมูลการทดลองใช้แบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97

4.8 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

5. การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมาย เวลา และสถานที่ ขอรับแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถามคืน 119 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) (อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 42-43) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีทักษะการบริหารอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีทักษะการบริหารอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีทักษะการบริหารอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีทักษะการบริหารอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีทักษะการบริหารอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษา โดยใช้ การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples)

4. เปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านเทคนิค รองลงมา คือ ด้านความรู้ความคิด ด้านการศึกษาและการสอน และด้านความคิดรวบยอด ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานมีดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามเพศ พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านมนุษยสัมพันธ์ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนา

คุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปีและกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านเทคนิค รองลงมา คือ ด้านความรู้ความคิด ด้านการศึกษาและการสอน และด้านความคิดรวบยอด ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ทั้งนี้เนื่องจาก ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้านเทคนิค คือ คิดเชิงกลยุทธ์และวางแผนกำหนดนโยบายกำหนดทิศทางของสถานศึกษาของแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกันให้มีชัดเจน พร้อมกับแสวงหาความรู้ที่ทันสมัยทันให้ต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ มีความสามารถใช้สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และนำนวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้อย่างเหมาะสมในการบริหารจัดการสถานศึกษา ซึ่งเป็นทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาควรมีอย่างยิ่งในปัจจุบัน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาพร ไชยพลบาล (2560) ได้ศึกษา การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนทิพย์ ธนะวดี (2562) ได้ศึกษา ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วริศรา บุญธรรม (2560) ได้ศึกษา การศึกษา ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานการศึกษา ในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ซึ่งจำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 62.18 และเพศชาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.82 มีจำนวนที่ไม่ต่างกันมากนัก และผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนทั้งเพศหญิงและเพศชาย ย่อมต้องการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาและอาชีพผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของตนเองไม่ต่างกัน จึงส่งผลทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนทิพย์ ธนะวดี (2562) ได้ศึกษา ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 พบว่า การเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านมนุษยสัมพันธ์ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งถ้าหากพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ย 4.33 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ย 4.46 จะเห็นได้ว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 ที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและระดับการศึกษาปริญญาตรีนั้นไม่แตกต่างกันมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิณา มีวงษ์ (2558) ได้ศึกษา ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 จำแนกตามกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปีและกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนที่

มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศรีบุญเรือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวีณา มีวงษ์ (2558) ได้ศึกษา ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประสบการณ์ทางการบริหารโดย ภาพรวมไม่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ธงชัย สันติวงษ์. (2537). *การบริหารงานบุคคล.กรุงเทพมหานคร. ไทยวัฒนาพานิช .*
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น*
- ประวีณา มีวงษ์. (2558). *ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.*
- ปรียาพร ไชยพลบาล. (2561). *การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.*
- วริศรา บุญธรรม. (2560). *การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- ศรินทิพย์ ธนะวดี. (2562). *ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการครูกรุงเทพฯ : กระทรวง ฯ.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2559. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.*
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2550). *เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ สำนักงาน ฯ*
- Drake, T.L, and Roe, W.H. (1986). *The Principal Ship. 3rd ed. New York : Macmilan.*

คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง

อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

เบญจรงค์ อัจจงหาญ

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

QUALITY OF WORK LIFE OF PERSONAL IN U-THONG HOSPITAL

U-THONG DISTRICT, SUPHANBURI PROVINCE

Benjarong Arjkonghan

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: kittakornju@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และรายได้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี รวม 468 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างข้อมูล โดยใช้วิธีการเปิดตารางคำนวณของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgen, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 214 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเชิงสำรวจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-40 มากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-20 ปีมากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3

2. ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49, S.D.=.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04, S.D.=.40$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =$

3.98, S.D.=.40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านประชาธิปไตยในองค์กร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =2.91, S.D. =.45) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และ รายได้ ที่มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิตการทำงาน โรงพยาบาลอุ้มทอง

Abstract

The objectives of this research were to study the level of the quality of work life of personal in U-Thong Hospital, U-Thong district, Suphanburi province, and compare the quality of work life of personal in U-Thong Hospital, U-Thong district, Suphanburi province classified by personal factors as gender, age, education level, work experience, and income. The populations of this research were 468 persons who were personnel of U-Thong Hospital, U-Thong district, Suphanburi province. The sample size was obtained by Krejcie & Morgan' table, 1970. The sample were 214 respondents and were selected by purposive sampling. The tool for data collecting was a questionnaire by surveying. The data were analyzed by frequency, mean, standard deviation, and hypotheses test by t-test, F-test.

The research findings were as follows:

1) The personal data of the respondents revealed that the most were females 116 persons or 54.2 %, age between 20-40 years old 125 persons or 58.4 %, education level at undergraduate 199 persons or 937.0 %, work experience between 11-20 years 160 persons or 74.8 %, and income between 15,000-25,000 baht 189 persons or 88.3 %.

2) The level of the quality of work life of personal in U-Thong Hospital, U-Thong district, Suphanburi province, were, overall at a high level (\bar{x} = 3.49, S.D.=.15) Considering each aspect individually revealed that the highest mean was the hygiene and safety environment at a high level (\bar{x} = 4.04, S.D.=.40), followed by the relevant to social benefits at a high level (\bar{x} = 3.98, S.D.=.40), and the least was the democracy in organization at a moderate level (\bar{x} = 2.91, S.D.=.45), respectively.

3) The comparisons of the quality of work life of personal in U-Thong Hospital, U-Thong district, Suphanburi province classified by personal factors as gender, age, education level, work experience, and income were found to have no difference in the level of the quality of work life of personal.

Keywords: Quality of Work Life of Personal, U-Thong Hospital

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนหรือบุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการบริหารองค์กร การบริหารงานขององค์กรจะประสบผลสำเร็จได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคลากรในองค์กร ถ้าบุคลากรในองค์กรมีความรู้ความสามารถในงานที่รับผิดชอบ มีการร่วมมือร่วมใจมีความสามัคคี และมุ่งสู่วัตถุประสงค์เดียวกัน งานนั้นก็สำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ ดังนั้นในการบริหารบุคคล ผู้บริหารต้องสามารถเข้าถึงความต้องการของบุคลากรในองค์กรและผสมผสานความต้องการนั้นให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร บทบาทที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของผู้บริหารที่จะทำให้การดำเนินงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูง ผู้บริหารต้องมีหลักการจูงใจที่ดีประเด็นหนึ่งที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจก็คือ คุณภาพชีวิต ของคนในองค์กร หรือเรียกว่าคุณภาพชีวิตการทำงาน (พีรพัทธ์ คงศรีโรจน์, 2556: 1)

นักวิชาการส่วนใหญ่ได้กล่าวถึง คุณภาพชีวิตการทำงานไว้มีความหมายคือ คุณภาพการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและมีสุขภาพจิตที่ดีที่แต่ละบุคคลได้รับประสบการณ์ในการทำงาน คุณภาพชีวิต หมายถึง วิธีการที่องค์กรนำมาใช้เพื่อให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเพิ่มคุณค่าในงานให้บุคลากรเห็นว่า งานที่ตนรับผิดชอบเป็นงานที่สำคัญ เพราะมีส่วนช่วยสร้างประสิทธิภาพให้แก่ทีมงานและตระหนักว่างานที่ทำมีความหมายต่อองค์กร ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่หน้าศึกษาค้นคว้าอย่างลึกซึ้ง เพราะอาจเป็นกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่เป้าหมายรวมของทฤษฎีองค์การต่างๆ นั่นก็คือ ประสิทธิภาพขององค์กรนั่นเอง เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาจนกระทั่งในปัจจุบัน ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้คิดค้นทฤษฎีองค์การต่างๆ มากมาย ทั้งนี้ต่างก็มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ เพื่อให้้องค์การนั้นๆมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพขององค์กรสามารถจะพิจารณาได้ 3 ระดับด้วยกัน คือ ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม ระดับองค์การ โดยที่ทั้ง 3 ระดับ จะต้องมีการพัฒนาแบบบูรณาการผสมผสานกันไปจึงจะเกิดประสิทธิผลสูงสุด คัมมิงส์และวอร์เลย์ (Cumming & Worley, 1997 อ้างถึงในอมรรัตน์ อ่อนนุช, 2546)

การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงานเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์ กับการบริหารทรัพยากรขององค์กรต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เช่น การบริหารเงินเดือน การพัฒนาโอกาสและความก้าวหน้าในสายงาน สวัสดิการและแรงงานสัมพันธ์ความปลอดภัยในการทำงาน การมีพนักงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานของพนักงานในองค์กร แต่ยังส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการทำงานอีกด้วย (Mc Hugh, 1999 อ้างถึงใน มาลินี ธรรมบุตร, 2550) การสร้างสังคมให้เป็น

สังคมที่พึงปรารถนา จะต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกด้านของคน ให้เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม มีสุขภาพอนามัยดี คุณภาพชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมความรู้ ความคิด ทักษะ เจตคติ ให้รู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคม มีความสามารถพร้อมที่จะปรับตัวได้อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกการบริหารงานบุคคลขององค์กรจึงเป็นบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีศักยภาพและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนมีขวัญกำลังใจที่ดี มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบของตนเองให้เต็มความสามารถสภาพแวดล้อมการทำงานเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน (จุฑาภรณ์ ฤงทรัพย์, 2556: 1)

โรงพยาบาลอุ้มทอง เป็นโรงพยาบาลระดับอำเภอ ตั้งอยู่ที่ 220 หมู่ 15 ถนนมาลัยแมน ตำบลจรเข้มสามพัน อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นโรงพยาบาลชุมชนระดับแม่ข่าย (M 2) สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ขนาด 150 เตียง มีวิสัยทัศน์ “โรงพยาบาลชุมชนแม่ข่ายที่เป็นเลิศด้านบริการสุขภาพแบบผสมผสานระดับประเทศในปี2563” มีพันธกิจในการ ให้บริการสุขภาพแบบบูรณาการ ตามศักยภาพโรงพยาบาลชุมชนแม่ข่าย ผสมผสานการแพทย์แผนไทย เพื่อการบริการสุขภาพแบบครบวงจร ร่วมมือกับเครือข่ายในการบริหารจัดการระบบสุขภาพชุมชนแบบยั่งยืน บริหารจัดการองค์กรโดยใช้หลัก ธรรมมาภิบาลและมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริมสนับสนุน การวิจัยด้านสุขภาพ และประยุกต์ใช้ตามบริบท และ เสริมสร้างศักยภาพองค์กรแห่งการเรียนรู้ มุ่งสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีเป้าประสงค์ เป็นเครือข่ายบริการสุขภาพมีคุณภาพ ภาควิชาเครือข่ายเข้มแข็งและยั่งยืน ประชาชน มีสุขภาพระบบบริการสุขภาพได้มาตรฐาน ส่งเสริมการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แบบผสมผสาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและภาคประชาชน พัฒนาระบบเฝ้าระวังและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการด้านการเงินการคลัง บริหารทรัพยากรโดยใช้หลักธรรมาภิบาล บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสุขภาพ พัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศเสริมสร้างศักยภาพด้านการวิจัย และนวัตกรรม และบริหารทรัพยากรบุคคลและเครือข่ายบริการ นอกจากนี้โรงพยาบาลได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 2 การประกวดนวัตกรรม รพ.สต.ดีเด่น ระดับจังหวัดในปี 2556 (โรงพยาบาลอุ้มทอง, 2560)

จากบทบาทหน้าที่ ภารกิจและรางวัลที่ได้รับดังกล่าวจะเห็นว่าบุคลากรในโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีควรที่จะได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ที่สำคัญให้บรรลุเป้าหมาย อีกทั้งเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากร เพราะคุณภาพชีวิตมีบทบาทสำคัญต่อระดับความพึงพอใจหรือความสุข และไม่อาจปฏิเสธได้ว่าด้านการทำงานเป็นด้านสำคัญหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตเช่นเดียวกับด้านสังคม ครอบครัว สิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจในชีวิต และอื่นๆ อีกหลากหลายด้าน เนื่องจากชีวิตการทำงานมีช่วงเวลาทำงานและช่วงเวลาส่วนตัวที่คาบเกี่ยวกันการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างเสริมให้บุคคลทำงานอย่างมีความสุข ส่งผลต่อกระบวนการปฏิบัติงาน และเป็นหัวใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างเสริมให้บุคลากรของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการปฏิบัติงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

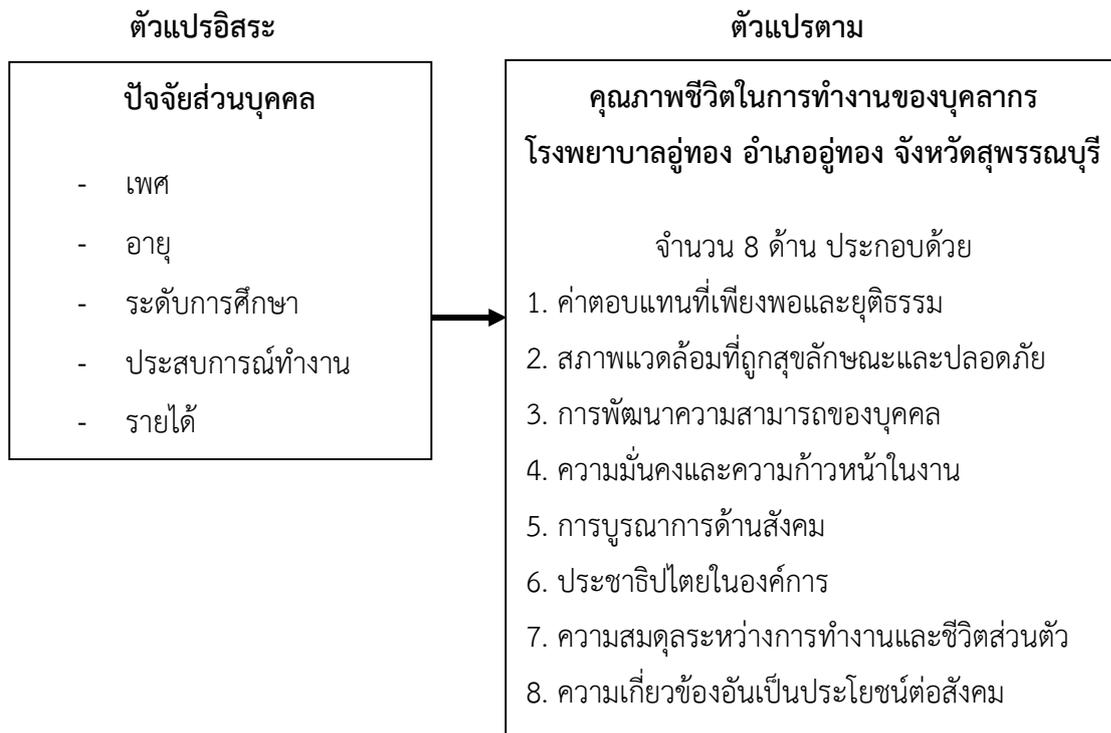
1. ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้บุคลากรของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วยบุคลากรทางการแพทย์ พยาบาลเทคนิคและพยาบาลวิชาชีพ ข้าราชการและพนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานกระทรวง รวมทั้งสิ้น จำนวน 468 คน (โรงพยาบาลอุ้มทอง, 2560)
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาประเภทบุคลากร รายได้ และประสบการณ์ทำงาน
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 8 ด้าน ประกอบด้วย 1) ค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม 2) สภาพแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะและปลอดภัย 3) การพัฒนาความสามารถของบุคคล 4) ความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน 5) การบูรณาการด้านสังคม 6) ประชาธิปไตยในองค์การ 7) ความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว และ 8) ความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ มกราคม 2561 ถึง สิงหาคม 2561
4. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยใช้พื้นที่ของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นพื้นที่ในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร โดยได้นำแนวคิดของ ริชาร์ด อี. วอลตัน (Richard E. Walton, 1973), คาซิโอ (Casio, 1998), เซอเมอร์ธอน (Shermerhon, 1996) และเฮิร์ซเบิร์กและคนอื่นๆ (Herzberg F. et. al, 1990) มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
2. สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดเป็นแนวทางในการวางแผนสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้บุคลากรของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขในการทำงานมากยิ่งขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากรเป็น บุคลากรของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 468 คน (โรงพยาบาลอุ้มทอง, 2560)

2. กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 468 คน นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้วิธีการเปิดตารางคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan, 1970 อ้างใน ธีรวิฑูมิ เอกะกุล, 2543) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อน (Errors) ไม่เกิน ร้อยละ 5 หรือ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวน 214 คน

ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นแบบสัดส่วนแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่มตามประเภทของบุคลากร จากนั้นคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก 6 ประเภทบุคลากรตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนดดังแสดงรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ประเภทบุคลากร	จำนวน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
1	บุคลากรทางการแพทย์	44	20
2	พยาบาลเทคนิคและพยาบาลวิชาชีพ	120	55
3	ข้าราชการและพนักงานราชการ	38	17
4	ลูกจ้างประจำ	22	10
5	ลูกจ้างชั่วคราว	98	45
6	พนักงานกระทรวง	146	67
รวมจำนวนทั้งสิ้น		468	214

ที่มา: โรงพยาบาลอุ้มทอง, 2560.

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถาม

เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และรายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษา คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาล อุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 8 ด้าน จำนวน 28 ข้อ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักของลิเคิร์ต (Likert Scale's; Likert, 1961, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม	จำนวน 4 ข้อ
2. สภาพแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะและปลอดภัย	จำนวน 3 ข้อ
3. การพัฒนาความสามารถของบุคคล	จำนวน 4 ข้อ
4. ความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน	จำนวน 4 ข้อ
5. การบูรณาการด้านสังคม	จำนวน 3 ข้อ
6. ประชาธิปไตยในองค์กร	จำนวน 3 ข้อ
7. ความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว	จำนวน 4 ข้อ
8. ความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม	จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะของคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) ให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับบุคลากรของโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1-10 สิงหาคม 2561
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วนำมาลงบันทึกหาคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละรายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 214 ชุด จากผู้ตอบแบบสอบถามคืนมาแล้วครบถ้วน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ทำงาน และรายได้ สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 2.1) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการ ของครอนบาช (Cronbach, 1990) และ 2.2) การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานหรือสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) ทำการเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ F-test (One-way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบ 2 กลุ่มขึ้นไป ถ้าพบค่าความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Sheffe's Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็น ร้อยละ 54.2 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ตามลำดับ

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-40 มากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมา มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 77 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.0 และมีอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 รองลงมา การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

4. ประสบการณ์ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-20 ปี มากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.4 และมีประสบการณ์มากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

5. รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็น ร้อยละ 88.3 รองลงมา มีรายได้มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และมีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาล อุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพรวม ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.49$, $S.D.=.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยและปลอดภัย ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับมาก ตามลำดับ และพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว ด้านการบูรณาการทางสังคม ด้านประชาธิปไตยในองค์กร ตามลำดับ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, $S.D.=.40$) รองลงมาได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$, $S.D.=.40$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านประชาธิปไตยในองค์กร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.91$, $S.D.=.45$) ตามลำดับ

1. ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.65$, $S.D.=.31$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ค่าตอบแทนเพียงพอต่อค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.83$, $S.D.=.66$) รองลงมาได้แก่ การจ่ายค่าตอบแทนมีความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.74$, $S.D.=.64$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ค่าตอบแทนเหมาะสมกับปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.33$, $S.D.=.61$) ตามลำดับ

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยและปลอดภัย พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยและปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, $S.D.=.40$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ มีความปลอดภัยในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.11$, $S.D.=.68$) รองลงมาได้แก่ สถานที่ทำงานมีความสะอาด ปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.06$, $S.D.=.70$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีการป้องกันอุบัติเหตุและวินาศภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.94$, $S.D.=.40$) ตามลำดับ

3. ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D.=.33) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ มอบหมายงานตรงกับความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. =.64) รองลงมาได้แก่ มีการติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D.=.68) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมดูงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D.=.55) ตามลำดับ

4. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D.=.32) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ งานที่ทำอยู่มีความมั่นคงและเป็นหลักประกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=.68) รองลงมาได้แก่ โอกาสได้รับการเตรียมความรู้และทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=.71) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การโยกย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D.=.56) ตามลำดับ

5. ด้านการบูรณาการทางสังคม พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D.=.41) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ได้รับความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D.=.56) รองลงมาได้แก่ มีการประสานงานและมีความสัมพันธ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, S.D.=.64) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ หน่วยงานมีการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D.=.56) ตามลำดับ

6. ด้านประชาธิปไตยในองค์กร พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านประชาธิปไตยในองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, S.D.=.45) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาให้ความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, S.D.=.69) รองลงมาได้แก่ ในองค์กรมีการเคารพในสิทธิส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$, S.D.=.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ บุคลากรในองค์กรยินดีรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$, S.D.=.64) ตามลำดับ

7. ด้านความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัวในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, S.D.=.38) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D.=.64) รองลงมา ได้แก่ มีเวลาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, S.D.=.91) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ . มีเวลาสำหรับพักผ่อน/ผ่อนคลาย ความตึงเครียด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.48$, S.D.=.50) ตามลำดับ

8. ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D.=.40) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ มีโอกาสช่วยเหลือหรือให้บริการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.28$, S.D.=.60) รองลงมาได้แก่ มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับชุมชนหรือสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. =.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีส่วนร่วมรณรงค์ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. =.66) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1. ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อายุ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่าง

3. ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและ รายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ประสบการณ์ที่แตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รายได้ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภอยู่งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.49$, S.D.=.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกละเลยและปลอดภัย ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ด้านความมั่นคงและ

ความก้าวหน้าในงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับมาก ตามลำดับ และพบว่ามีความเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว ด้านการบูรณาการทางสังคม ด้านประชาธิปไตย ในองค์การ ตามลำดับ ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, S.D.=.40) รองลงมาได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$, S.D.=.40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านประชาธิปไตยในองค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.91$, S.D.=.45) ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ วอลตัน (Walton, 1973) ที่กล่าวว่า หากบุคคลมีลักษณะการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ได้ทำงานที่รับผิดชอบต่อการทำให้สังคมของชุมชน ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เกิดความสะดวสบายหรือได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดี ก็จะช่วยให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยเช่นกัน เพราะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้นเอง ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.49$, S.D.=.15) ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, S.D.=.40) รองลงมาได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$, S.D.=.40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านประชาธิปไตยในองค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.91$, S.D.=.45) ตามลำดับ สอดคล้องกับมนสิชา อนุกุล (2553); ศิริส ยศปัญญา (2556); พิรพัทธ์ คงศรีโรจน์ (2556) และ สิริพรรณ เมฆวิสัย (2557) ที่พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรส่วนใหญ่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรีมีค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถของบุคลากร และความมั่นคงก้าวหน้าของบุคลากรในการทำงานเป็นอันดับต้นๆ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ เวอร์เธอร์ (Werther, 1996) ที่กล่าวว่า ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมมีความจำเป็นเพื่อรักษาและค้ำจุนงานที่มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับค่าตอบแทนหรือเงินเดือนเทียบเท่าผลผลิตหรือผลสำเร็จของงาน เนื่องจากค่าตอบแทนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการครองชีพ คนทุกคนต้องมีรายได้ที่เพียงพอกับการดำรงชีวิตตามสถานะทางสังคมของแต่ละคน การกำหนดค่าตอบแทนที่เหมาะสม จะสร้างความมั่นคงให้กับองค์กร สร้างขวัญในการทำงานให้กับบุคลากร หากบุคลากรเห็นว่าค่าตอบแทนที่ได้รับไม่ยุติธรรมและไม่เหมาะสม ก็จะเกิดความไม่พึงพอใจ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ อัมสโตล (Umstol, 1984) ที่กล่าวว่า ค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม มีความสำคัญ เพราะเป็นปัจจัยที่ส่งผลไปถึงความรู้สึกพึงพอใจในการทำงานและการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน รวมทั้งยังส่งผลไปถึงประสิทธิภาพของการทำงานอีกด้วย

การเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภ่อู้อทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และรายได้ ที่มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพรรณ เมฆวิสัย (2557) ที่พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกันมี ระดับคุณภาพชีวิตในการ

ทำงานของบุคลากรไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวงเดือน เลา หวัฒน์ภิญโญ และคนอื่น ๆ (2552) ที่ พบว่า พยาบาลมี อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เงินเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพยาบาลมีสถานภาพ ตำแหน่ง และความก้าวหน้า ความมั่นคงในงานไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการวางแผนเพิ่มหรือรักษาระดับคุณภาพชีวิต การทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้อยู่ในระดับมาก-มากที่สุดต่อไป

2) สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการกำหนดนโยบาย โครงการหรือกิจกรรมในการพัฒนาความสามารถของบุคคล รักษาความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน เสริมสร้างความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว และเสริมสร้างประชาธิปไตยในองค์กรอย่างเป็นรูปธรรม

3) โรงพยาบาลอุ้มทอง ควรรักษาระดับสภาพแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะและปลอดภัย และมีส่วนร่วมบูรณาการความเกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม อย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ทั้งระดับตนเอง ระดับองค์กรและอื่นๆ

2) ควรจะศึกษาด้วยวิธีการเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อค้นหาสภาพและความต้องการเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลอุ้มทองได้ถูกต้องตรงครบถ้วนทุกประเด็นมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จุฑาภรณ์ อุกทรัพย์. (2556). *คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน บริษัท โออิชิ เทรตติ้ง จำกัด นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).

ธีรวิทย์ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พีรพัทธ์ คงศรีโรจน์. (2556). *การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานและระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการคณะทำงานประสานการจัดการที่ดินของกองทัพบก*. (ภาคนิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเพื่อความมั่นคง บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).

- มนสิชา อนุกุล. (2553). *คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (ฉบับพิมพ์อัดสำเนา).
- มาลินี ธรรมบุตร. (2550). *การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานสายสนับสนุน วิชาการมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- โรงพยาบาลอุ้มทอง. (2560). *รายงานผลการดำเนินงานประจำปี 2559*. สุพรรณบุรี: โรงพยาบาลอุ้มทอง
- วงเดือน เลหาวัฒนภิญโญ และคนอื่น ๆ. (2552). *คุณภาพชีวิตการทำงานของโรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี*. เพชรบุรี: งานห้องผู้ป่วยหนักศัลยกรรม กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี.
- ศิริส ยศปัญญา. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของ บุคลากรประจำภาควิชาภายใต้คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี*. (การค้นคว้าอิสระหลักสูตร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สิริพรรณ เมฆวิไลย. (2557). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การรับรู้ภาวะผู้นำและคุณภาพชีวิตการทำงาน กับ ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานธนาคารกรุงไทย จังหวัดนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- อมรรัตน์ อ่อนนุช. (2546). *คุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการ : กรณีศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง*. (วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- Casio. (1998). *Managing Human Resource: Productivity Quality of Work Life, Profit*. 5th ed. New York: The McGraw-Hill.
- Herzberg, Frederick and others (1959). *The Motivation to work*. New York: John Wiley and Sons.
- Walton, E. Richard. (1973). *Quality of Working Life: What is it?*. Slone. *Management Review*. 1(5): p. 12-16.
- Shermerhon. (1996). *Managing organization behavior*. Toronto: John Wiley & Sons.
- Umstol, D.D. (1984). *Understanding organizational behavior*. New York: Van.Nostrand Reinhold Company.
- Werther, J. and Davis, K. (1996). *Human Resources and Personnel Management*. 5th Edition, McGraw-Hill, New York.

คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

สรวิษฐ์ ศรีทอง และอดิสร ศรีเมืองบุญ

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

INDIVIDUAL OF LEADERSHIP ON DIGITAL ERA FOR ADMINISTRATORS IN QUALITY
EDUCATION GROUP OF

AIR PORT IN LOEI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Sorawit Srithong and Adisorn Srimuangboon

Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand.

E-mail address: sorawit.srithong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ของครูและขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครูในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน โดยมีด้านบุคลิกภาพภายนอกและด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านบุคลิกภาพภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง และได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการปฏิบัติงาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่

คำสำคัญ : คุณลักษณะ ภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research the objective of the study was studied and compared Individual of leadership on digital era for administrators in quality education group of airport in Loei Primary Educational Service Area office 1. Classified by work experience and school size. A sample was selected from Teachers who perform their duties as teachers In the Airport Quality Education School group Loei District, Loei Province, under Loei Primary Educational Service Area office 1, amount 123 people. Research tools are questionnaire with 5 rating scales which has a reliability of 0.90. The statistics used for data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation. The (t-test), (One-way ANOVA) and the Scheffe's dual-differential test.

The results of the studied were as follows 1) Individual of leadership on digital era for administrators in quality education group of airport in Loei Primary Educational Service Area office 1 overall in a high level. 2) The Comparison of Individual of leadership on digital era for administrators in quality education group of airport in Loei Primary Educational Service Area office 1, classified by work experience, found that overall, the leadership characteristics of the digital age of school administrators in the educational quality group Under the Loei Primary Educational Service Area office 1 is not different. When considering each aspect, it was found that the operational aspects were significantly different at the 0.05 level, while the other aspects were not different. 3) The comparison of the Individual of leadership on digital era for administrators in quality education group of airport in Loei Primary Educational Service Area office 1, classified by the overall school size is not different. With different external personality and operational aspects With a statistical significance of 0.05 There is a statistically significant difference at the level 0.05 of 1 pair, which are small schools and medium schools. And compared the operational average Found that there is a statistically significant difference at the level 0.05 of 1 pair, which are small schools and large schools.

Keywords : Individual, leadership, digital era, administrators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป้าหมายที่ 5 การพัฒนา

เศรษฐกิจดิจิทัล มีเนื้อหาว่าเพื่อขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ และสร้างผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้น รวมทั้งพัฒนาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามมาตรฐานสากลเพื่อรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์ ตัวชี้วัด 5.1 อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index: NRI) ดีขึ้น ตัวชี้วัด 5.2 จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 30 เป็นมากกว่า ร้อยละ 85 ในปี 2564 ตัวชี้วัด 5.3 จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 1,000 ราย ในปี 2564 ตัวชี้วัด 5.4 จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 47 เป็นมากกว่าร้อยละ 80 ในปี 2564 (สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตราที่ 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และมาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

รัฐบาลได้กำหนดนโยบาย “โมเดลประเทศไทย 4.0” หรือ “Thailand 4.0” มาใช้เพื่อผลักดันประเทศไทยให้หลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ผู้เรียนต้องสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการของตนเองและของสังคมได้ตามความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ว่า “ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาที่มุ่งหวังให้คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านการเข้าถึง การให้บริการ ด้านความเท่าเทียมและด้านประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

โลกในยุคปัจจุบันที่เรียกว่าศตวรรษที่ 21 นั้น เป็นโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเทคโนโลยี การสื่อสาร อย่างรวดเร็ว มีการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนเข้าด้วยกันทำให้สามารถติดต่อถึงกันได้โดยไม่มีข้อจำกัด ทั้งในเรื่องระยะทาง ระยะเวลา บุคคล หรือองค์กรต่าง ๆ โดยการใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก เพราะงานของสถานศึกษาจะต้องมีระบบจัดการ

ฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) มาใช้ในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559 :72)

ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้นำขององค์กรในยุคดิจิทัลนี้ จำเป็นต้องมีความสามารถในการนำองค์กรโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเพื่อเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษา นั่นก็คือคุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวผู้บริหารสถานศึกษาต้องอาศัยภาวะผู้นำที่สำคัญ คือ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล 3) การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และ 6) ประเด็นทางสังคมกฎหมายและจรรยาบรรณ (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2560 : 172) ตลอดทั้งในการขับเคลื่อนสถานศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมและรับมือสู่โลกยุคดิจิทัลนี้ ผู้บริหารจำเป็นต้องมีคุณลักษณะภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล มีทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการศึกษา และเป็นผู้นำที่มีกำลังสำคัญในการผลักดันให้บุคลากรในสถานศึกษาปรับตัวและเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนการสอนตามบริบท เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทันโลกปัจจุบันและมีทักษะการใช้ชีวิตในสังคมการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพราะจะทำให้ทราบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูล และแนวทางนำไปสู่การพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ของครูและขนาดโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 แตกต่างกัน

2. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัลของผู้บริหารกลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลิกภาพภายใน 2) ด้านบุคลิกภาพภายนอก 3) ด้านการปฏิบัติงาน และ 4) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สรุปตามหลักทฤษฎีภาวะผู้นำ และทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครู จำนวน 171 คน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู จำนวน 123 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซี และมอร์แกน (Kerjcie and Morgan 1986, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด 2554 : 199) และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูแต่ละโรงเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ประสบการณ์ของครู จำแนกเป็น

- 1) ต่ำกว่า 10 ปี
- 2) ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3.1.2 ขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น

- 1) ขนาดเล็ก
- 2) ขนาดกลาง
- 3) ขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลิกภาพภายใน 2) ด้านบุคลิกภาพภายนอก 3) ด้านการปฏิบัติงาน และ 4) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำคุณดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาภาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะภาวะผู้นำคุณดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพภายใน ด้านบุคลิกภาพภายนอก ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 นำผลที่ได้จากการศึกษาตามข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย กำหนดเกณฑ์การพิจารณาข้อคำถามตอนที่ 2 ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert, 1961 : 113) แบ่งเป็น 5 ระดับโดยเรียงจาก มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำคุณดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาความครบถ้วน ความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษา และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) กำหนดเกณฑ์พิจารณาคำถามแต่ละข้อคือ

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

นำคะแนนมาหาค่า IOC ซึ่งข้อความมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 จำนวน 49 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. นายไฉน นามมุงคุณ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแก
2. นายอุทรณ์ ศรีบุตรตา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปากแดง
3. นางอิสรารัตน์ แสนยะบุตร ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกกโพธิ์วังกำ

5.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้ง

5.6 นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try-Out) ครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มโรงเรียนโพนสูงวังยาว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 จำนวน 30 คน

5.7 นำข้อมูลการทดลองใช้แบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.90

5.8 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ถึงผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพ การศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

6.2 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมาย เวลา และสถานที่ ขอรับแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถาม คืน 123 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

7.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มคุณภาพ การศึกษาการทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2554 : 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51- 5.00	หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51- 4.50	หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51- 3.50	หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำยุคดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50	หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำยุคดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 -1.50	หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มคุณภาพการศึกษา การทำอากาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

7.3.1 เปรียบเทียบตามประสพการณ์ของครู วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent

7.3.2 เปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เนื่องจากสามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากันหรือต่างกันได้

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

8.1.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม โดยการหาค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence)

8.1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

8.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

8.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

8.3.1 สถิติทดสอบ t-test แบบ Independent Samples

8.3.2 สถิติทดสอบ F-test แบบ One - way ANOVA กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) เนื่องจากสามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากันหรือต่างกันได้

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	(n = 123)		แปลผล	อันดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านบุคลิกภาพภายใน	4.47	0.54	มาก	1
2. ด้านบุคลิกภาพภายนอก	4.41	0.64	มาก	2
3. ด้านการปฏิบัติงาน	3.98	0.38	มาก	3
4. ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.83	0.42	มาก	4
รวม	4.16	0.39	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลิกภาพภายใน ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือด้านบุคลิกภาพภายนอก ($\bar{X} = 4.41$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 3.83$)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ตัวแปร	ต่ำกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป		t	P-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านบุคลิกภาพภายใน	4.51	0.41	4.43	0.49	0.964	0.337
2. ด้านบุคลิกภาพภายนอก	4.40	0.64	4.41	0.64	0.110	0.913
3. ด้านการปฏิบัติงาน	3.96	0.38	4.00	0.39	0.630*	0.030
4. ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.84	0.44	3.82	0.41	0.225	0.823
โดยภาพรวม	4.17	0.36	4.14	0.41	0.461	0.646

* แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษา การทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน

คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านบุคลิกภาพภายใน	4.46	0.39	4.51	0.31	4.47	0.52
2. ด้านบุคลิกภาพภายนอก	4.25	0.77	4.18	0.68	4.56	0.52
3. ด้านการปฏิบัติงาน	3.98	0.33	3.81	0.48	4.04	0.36
4. ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.86	0.33	3.66	0.42	3.87	0.45
โดยภาพรวม	4.09	0.40	4.03	0.40	4.23	0.36

* แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่าคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษา การทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมขนาดโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือโรงเรียนขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ($\bar{X} = 4.09$) ส่วนโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง ($\bar{X} = 4.03$)

ตารางที่ 4 คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน

คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
1. ด้านบุคลิกภาพภายใน	ระหว่างกลุ่ม	0.050	2	0.025	0.118	0.889
	ภายในกลุ่ม	25.443	120	0.212		
	รวม	25.493	122			
2. ด้านบุคลิกภาพภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	3.532	2	1.766	4.537*	0.013
	ภายในกลุ่ม	46.709	120	0.389		
	รวม	50.240	122			
3. ด้านการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.916	2	0.458	3.143*	0.047
	ภายในกลุ่ม	17.493	120	0.146		
	รวม	18.409	122			
4. ด้านการส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.764	2	0.382	2.152	0.121
	ภายในกลุ่ม	21.315	120	0.178		
	รวม	22.079	122			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.816	2	0.408	2.778	0.066
	ภายในกลุ่ม	17.632	120	0.147		
	รวม	18.449	122			

* แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่าคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพภายนอก ด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพภายใน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ บุคลิกภาพภายนอกและด้านด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ

มาก ส่วนด้านที่มีคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนกลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ของครูและขนาดโรงเรียน ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพภายนอก และด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านบุคลิกภาพภายนอก พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง นอกนั้นไม่แตกต่าง และด้านการปฏิบัติงาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ นอกนั้นไม่แตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพภายใน อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ บุคลิกภาพภายนอกและด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านบุคลิกภาพภายใน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสถานศึกษามีความใฝ่รู้ ขวนขวายหาความรู้ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยุคสมัยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่ใฝ่รู้และพัฒนาตนเองให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาโดยเฉพาะเทคโนโลยี เพราะเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีประโยชน์ต่อการทำงานและการดำเนินชีวิต ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเห็นคุณค่าและนำสื่อต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้

ในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สิทธิชัย พลายนแดง (2557) ที่ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยคุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพภายใน อยู่ในอันดับสูงสุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีจิตใฝ่มั่นคง เชื่อมั่นในตนเอง ไม่อ่อนไหวต่อปัญหาและอุปสรรค มีคุณธรรม มีอัธยาศัยดี มีความเมตตาปราณีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

ส่วนด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด แต่มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีการกระตุ้นให้บุคลากรใช้ ICT ในการพัฒนางานเป็นกิจวัตรปกติ ส่งเสริมการใช้สื่อในการติดต่อสื่อสารระหว่างทีมงานครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน จึงส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุระชัย มาบังโม (2555) ในงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเต็มรูปของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานศึกษา มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการบริหารจัดการและการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนและผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งส่งเสริมและประสานความร่วมมือจากชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วม จึงทำให้ครูมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้สถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพ การศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

2.1 การเปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพ การศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยจำแนกตาม ประสบการณ์ของครูในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ ผู้บริหารจำเป็นต้องปฏิบัติงานและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาให้ได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการพระราชริฏของกระทรวงศึกษาธิการที่ร่วมมือกับภาคเอกชน ในการพัฒนาการศึกษาของชาติ

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องปฏิบัติงานและแสดงศักยภาพทางด้านการบริหารและจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในชุมชนแล้วยังจะทำให้สถานศึกษาเป็นที่ไว้วางใจของชุมชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน

2.2 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพ การศึกษาการทำอาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยจำแนกตามขนาด โรงเรียน ภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านบุคลิกภาพภายนอกและด้านการ ปฏิบัติงานแตกต่างกัน ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ทั้งนี้ การส่งเสริมสนับสนุนของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาบุคลากรและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบไปด้วย การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูงเพียงพอต่อการรองรับการใช้งานของระบบการบริหาร จัดการศึกษาทั้งของโรงเรียนและห้องเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรใน โรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในหลาย ๆ มิติ ซึ่งการส่งเสริม สนับสนุนนั้นอาจจะ ทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้, การฝึกอบรม, การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสัมมนา และอาจ เนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดการประชุมปฏิบัติการ ขยายผลโครงการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (Distance Learning TV: DLTV) และเครื่องมือที่มีเนื้อหาและเทคโนโลยีสำหรับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างครบวงจร (Distance Learning Information Technology: DLIT) ไปสู่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน ระบบ Online และ Offline เพื่อส่งเสริมการนำ DLIT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะโรงเรียนที่ มีปัญหาการเข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นไปที่โรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ได้รับการส่งเสริมเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ปรัชญา สมัครคดี (2559 : 82) ซึ่ง ศึกษาคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ พิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ความคิดเห็นของครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างจากความคิดเห็นของครูที่อยู่ ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มคุณภาพการศึกษาการทำ อาศยาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความสามารถในการ บริหารจัดการระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาให้ง่ายต่อการนำไปใช้ประโยชน์

1.2 ด้านการปฏิบัติงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรติดตามสถานการณ์ในโลกออนไลน์และเข้าใจ มุมมองภาพลักษณ์ขององค์กรในทางที่ดี

1.3 ด้านบุคลิกภาพภายนอก ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่

1.4 ด้านบุคลิกภาพภายใน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความพร้อมที่จะเรียนรู้รับฟังผู้อื่นทั้งภายใน และภายนอกองค์กร

2. ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

2.2 ควรวิจัยและพัฒนาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

กรวรรณ สืบสม. 24 มกราคม 2560. *การจัดการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ: ทฤษฎีการจัดการศึกษา*. สืบค้น 27 เมษายน

2561, จาก <https://tanyaretict.wordpress.com/2017/01/24/first-blog-post/> ฉบับเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

<https://www.bic.moe.go.th/images/stories/EDUthai4.0.compressed.pdf/>

จิรพล สังข์โพธิ์. (31 สิงหาคม 2560). *ภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: องค์กรไอทีและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. สืบค้น 23 เมษายน 2561, จาก <http://cio.citu.tu.ac.th/cio2017/?p=41>

ต้องลักษณะ บุญธรรม. (2559). การเป็นผู้นำยุคเศรษฐกิจดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรทางการศึกษา. *วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 7(1), 217-225.

สุระชัย มาปั้งโม. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเต็มรูปของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 2(1), 101-108.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (1 พฤศจิกายน 2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. สืบค้น 5 เมษายน 2561, จาก <http://www.pracharathschool.go.th/skill/detail/52232>

Bank, A. (October 10, 2017). *Leadership in the digital age*. Retrieved April 16, 2018, from <http://farrukhiqbal.iba.edu.pk/pdfs/BankAlfalahLeadershipintheDigitalAge.pdf>

Betsy, D., Ginger, H., & Mark, J. (2013). Connectivism as a digital age learning theory. *The International HETL Review Special Issue*, 4-12.

Ceri, G. (March 7, 2018). *6 Characteristics of digital leadership*. Retrieved April 23, 2018, from <https://digileaders.com/6-characteristics-digital-leadership/>

Christine, O. (April 19, 2017). *The five attributes of digital leadership*. Retrieved April 23, 2018, from <http://www.hr magazine.co.uk/article-details/the-five-attributes-of-digital-leadership-1>

Thomas, E. (April 27, 2015). *Digital leadership: Leading successfully in the age of digital transformation*. Retrieved April 22, 2018, from <https://medium.com/digital-hills/digital-leadership-leading-successfully-in-the-age-of-digital-transformation-part-1-35190fdbe2a6>

Zhao Yong. (2012). *World class learners: Educating creative and entrepreneurial students*. California: Corwin.

การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน

พระชาตรี ดาบศรี

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

THE PERFORMANCE OF SERVICE IN DU PHONG SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, SANTISUK DISTRICT, NAN PROVINCE

Pra Chatree Dabsree

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: kittakornju@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล คู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน และเพื่อเปรียบเทียบระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำนวน 5,020 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 371 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเชิงสำรวจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าสถิติที (t-test) และการทดสอบค่าสถิติเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-40 ปีมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 มีการศึกษาอยู่ในระดับ ปวส.,อนุปริญญา,ปริญญาตรีมากที่สุด 189 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มากที่สุดจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6
2. ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.=.42) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=3.96$, S.D.=.46) รองลงมา ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา ($\bar{x}=3.78$, S.D.=.44) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=3.62$, S.D.=.50) ตามลำดับ
3. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่านจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้พบว่า ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การให้บริการ องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The objectives of this research were to study the level of performance of service In Du Phong Sub-district Administrative Organization, Santisuk district, Nan province, and compare the level of performance of service In Du Phong Sub-district Administrative Organization, Santisuk district, Nan province classified by personal factors as gender, age, education level, and income. The populations of this research were 5,020 persons who lived in the area of Du Phong Sub-district, Santisuk district, Nan province. The sample size was obtained by Taro Yamane's formula. The sample were 371 respondents. The data were collecting by questionnaire by surveying. The data were analyzed by frequency, mean, standard deviation, and hypotheses test by t-test, F-test.

The research findings were as follows:

1) The personal data of the respondents revealed that the most were females 229 persons or 57.2 %, age between 21-40 years old 192 persons or 51.8 %, education level at vocation/ undergraduate or bachelor degree 189 persons or 50.9 %, and income between 15,000-25,000 baht 210 persons or 56.6 %.

2) The level of performance of service In Du Phong Sub-district Administrative Organization, Santisuk district, Nan province, were, overall at a high level ($\bar{x}=3.75$, S.D.=.42). Considering each aspect individually revealed that all aspects were at a high level. The highest mean was adequate service ($\bar{x}=3.96$, S.D.=.46), followed by speed service on time ($\bar{x}=3.78$, S.D.=0.44), and the least was continual service ($\bar{x}=3.62$, S.D.=.50), respectively.

3) The comparisons on the opinions of the level of level of performance of service In Du Phong Sub-district Administrative Organization, Santisuk district, Nan province classified by personal factors, as gender, age, education level, and income were, overall found to have no difference.

Keywords: Service, Sub-district Administrative Organization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนในระดับท้องถิ่น และเหตุผลสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลก็เพื่อให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจ ซึ่งรูปแบบการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล การให้บริการในด้านต่างๆ และการบริหารจัดการของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละแห่งนั้น อาจมีความแตกต่างกันแม้ว่ามีบริบทตามกฎหมายที่เป็นแบบเดียวกัน การบริการประชาชนนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการให้เกิดประสิทธิผล และมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยประเมินประสิทธิผลการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริการ ซึ่งจะทำให้การบริหารการพัฒนา และการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลประสบความสำเร็จ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลต้องพยายามแก้ไข ปรับปรุงการให้บริการอยู่ตลอดเวลา (จันทร์เพ็ญ อุทัยเลี้ยง, 2556: 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นภาคเหนือของประเทศไทย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ได้รับการประกาศให้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตั้งอยู่เลขที่ 273 หมู่ที่ 4 ตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน มีหมู่บ้านในเขตพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 8 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 5,020 คน ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาชีพหลักที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำสวน ทำไร่ ค้าขาย และรับราชการ โดยปลูกพืชหลักที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพด ข้าว ผลไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ลิ้นจี่ มะม่วง ลำไย และปลูกไม้เศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ไม้สัก และยางพารา โดยมีพื้นที่เกษตรคิดเป็นร้อยละ 33.40 ของพื้นที่ทั้งหมดมียุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรในองค์กรและองค์กรเครือข่ายส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมือง การบริหารให้แก่ประชาชนจัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชน ปรับปรุง เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการบริหารจัดการและการ (องค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์, 2556 : 1-4)

จากความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้นและเพื่อที่จะให้การบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์เป็นไปด้วยความสมบูรณ์ และมีความพร้อมอยู่เสมอ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงงานด้านการบริการประชาชนในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงที่สุดมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์อำเภอสันติสุขจังหวัดน่าน จำนวน 5,020 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเป็นตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษา ดังนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน 2) การให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา 3) การให้บริการอย่างเพียงพอ 4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และ 5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาศึกษาตั้งแต่ เดือนมกราคม – สิงหาคม 2561
4. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน เป็นพื้นที่ในการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดของเลฟล็อก (Lovelock, 1996 & 2004), กุลธร ธนาพงศธร (2548, อ้างถึงใน คำรณ ภูงาม, 2552: 8) และทิพย์รัตน์ เลาหวิเชียร (2555) มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ ได้ดังนี้

กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อน (Errors) ร้อยละ 5 หรือ .05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวน 371 คน

ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นแบบสัดส่วนแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามพื้นที่การปกครอง จากนั้นคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์

	เขตการปกครอง	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	หมู่ที่ 0 บ้านคู่งษ์	45	3
2	หมู่ที่ 1 น้ำโขง	774	57
3	หมู่ที่ 2 คู่งษ์	950	70
4	หมู่ที่ 3 ภูแยง	385	28
5	หมู่ที่ 4 ดอนคู่งษ์	986	73
6	หมู่ที่ 5 โป่งคำ	935	69
7	หมู่ที่ 6 กิวม่วง	366	27
8	หมู่ที่ 7 ต้นผึ้ง	290	21
9	หมู่ที่ 8 พวงพะยอม	289	21
	รวม	5,020	371

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์, 2560.

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ รายได้ รวมจำนวน 4 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักของลิเคิร์ต (Likert Scale's; Likert, 1961, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ลักษณะของคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) ให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิถึงองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1-10 สิงหาคม พ.ศ. 2561
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วนำมาลงบันทึกหาคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละรายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 371 ชุด จากผู้ตอบแบบสอบถามคืนมาแล้วครบถ้วน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาด้วยวิธีการของครอนบาช (Cronbach's) และการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้ สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานหรือสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) สำหรับการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ F-test (One-way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ซึ่งถ้าพบค่าความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Sheffe's Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีลำดับในการนำเสนอข้อมูลตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 21-40 ปีมากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-60 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และมีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.)/อนุปริญญา/ปริญญาตรีมากที่สุด 189 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 6/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และมีการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ

4. รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มากที่สุดจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมา มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และมีรายได้มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพรวม ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D. =42) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=3.96$, S.D.=.46) รองลงมา ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา ($\bar{X}=3.78$, S.D.=.44) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.62$, S.D.=.50) ตามลำดับ

1. ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่านด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, $S.D.=.52$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับการให้บริการอยู่ในระดับมากทุกข้อ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีมาตรฐานในการออกแบบเดียวกัน ($\bar{X}=3.93$, $S.D.=.45$) รองลงมา เจ้าหน้าที่ให้บริการตามลำดับก่อน/หลัง ($\bar{X}=3.59$, $S.D.=.61$) และเจ้าหน้าที่ให้บริการเหมือนกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ ($\bar{X}=3.59$, $S.D.=.61$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่มีความยุติธรรมในการให้บริการ ($\bar{X}=3.56$, $S.D.=.61$) ตามลำดับ

2. ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่านด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, $S.D.=.42$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับการให้บริการ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่มีความพร้อมในการให้บริการ ($\bar{X}=3.96$, $S.D.=.41$) รองลงมา เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ($\bar{X}=3.86$, $S.D.=.61$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ระยะเวลาที่รับบริการทันต่อความต้องการ ($\bar{X}=3.59$, $S.D.=.41$) ตามลำดับ

3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, $S.D.=.46$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ให้บริการ ($\bar{X}=4.32$, $S.D.=.61$) รองลงมา ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X}=3.92$, $S.D.=.45$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น โต๊ะกรอกเอกสาร ที่นั่งรอเป็นต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, $S.D.=.56$) ตามลำดับ

4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$, $S.D.=.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ มีการจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.96$, $S.D.=.41$) รองลงมา มีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.76$, $S.D.=.56$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ มีการให้บริการทุกขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน ($\bar{X}=3.59$, $S.D.=.61$) ตามลำดับ

5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$, $S.D.=.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการให้บริการ ($\bar{X}=3.96$, $S.D.=.41$) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการบริหาร ($\bar{X}=3.76$, $S.D.=.56$) และ

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ให้บริการได้รับการพัฒนาการให้บริการ ($\bar{X}=3.59$, S.D.=.61) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางสถิติค่า t-test (Independent Samples Test) และ F-test (One-Way ANOVA) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพศ ผลการเปรียบเทียบระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า เพศที่ต่างกัน การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ ผลการเปรียบเทียบระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อายุที่ต่างกัน การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา ผลการเปรียบเทียบระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน

4. รายได้ ผลการเปรียบเทียบระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า รายได้ที่ต่างกัน การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ รองลงมา ได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียง ฤกษ์ (2554); จันทร์เพ็ญ อุทัยเลี้ยง (2554) ที่พบว่า การบริหารประชาชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ที่และด้านที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุดได้แก่ การให้บริการอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเดชินท์ สิทธิธา ภิกขุ (ผกา) (2556) ที่พบว่า ในภาพรวมการให้บริการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ มีความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ให้บริการ ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น โต๊ะกรอกเอกสาร ที่นั่งรอ เป็นต้น ซึ่งจากผลการวิจัยที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน ผู้ใช้บริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคู่งษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

กันมีระดับการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรฐ ฤวงษ์ (2544) และ บัญชา พลังสุข (2556) ที่พบว่าปัจจัย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ที่ต่างกัน การให้การบริการขององค์การไม่แตกต่างกัน จากนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเตชินท์ สิทธาภิภู (ผกา) (2556) ที่พบว่าปัจจัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ที่แตกต่างกันมีระดับการให้บริการไม่แตกต่างกัน ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภิญญา โวเชื้อ (2555) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นระดับการให้บริการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยมาใช้

1.1 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาปรับปรุงหรือส่งเสริมการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ให้เกิดขึ้นทั้งในเชิงนโยบายและการนำไปปฏิบัติได้

1.2 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาในการปรับปรุงการให้บริการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์การภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมอื่นๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์การ

2.2 ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่านเพิ่มเติมด้วย เพื่อจะได้ผลการวิจัยในอีกมุมที่ครอบคลุมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกยูร ฤวงค์. (2554). *ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ*. (สารนิพนธ์การศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ).
- จันทร์เพ็ญ อุทัยเลี้ยง. (2556). *ประสิทธิผลการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี*. (การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อลงกรณ์ในพระราชูปถัมภ์).
- คำรณ ภู่งาม. (2552). *ความพึงพอใจของผู้ใช้ไฟต่อการให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. (วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- ทิพย์รัตน์ เลาหิเชียร. (2555). *ความคาดหวังและการรับรู้ของลูกค้าต่อคุณภาพการบริการของเว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์*. (วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2545). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- บัญชา พลังสุข. (2556). *ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการชุมชนเทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี*. (การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อลงกรณ์ในพระราชูปถัมภ์).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พระมหาเดชินท์ สิทธาภิภู (ผกา). (2556). *ประสิทธิผลการให้บริการของเทศบาลตำบลดงเย็น อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร*. (งานวิจัยพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย).
- ศุภิญญา ไชยเช็ง. (2555). *ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง*. (การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อลงกรณ์ในพระราชูปถัมภ์).
- องค์การบริหารส่วนตำบลคู่พงษ์. (2556). *รายงานผลการดำเนินงานประจำปี*. น่าน: องค์การบริหารส่วนตำบลคู่พงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน. (เอกสารอัดสำเนา).
- Lovelock, H.C. (1996). *Service Marketing*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Lovelock, H.C. (2004). *Managing Services*. New York: McGraw-Hill Book Company.

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การกับบรรยากาศของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

มนตรี พลแพงขวา และละดา ดอนหงษา
คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

THE RELATIONSHIP BETWEEN ORGANIZATIONAL FACTORS AND ATMOSPHERE
OF BASIC EDUCATION INSTITUTIONS UNDER NONGBUALAMPHU PRIMARY
EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1

Montri Phonphaengkha and Lada Donhongsa
Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand.
E-mail address: Polpangkha@gmail.com, Pulada2010@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 2) บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารจำนวน 113 คน และครูจำนวน 212 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์ ปัจจัยองค์การ บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

Abstract

This research is survey research. The objectives are to study 1) Organizational factors of basic education institutions under the Nongbualamphu Primary Education Area Office 1. 2) Atmosphere of basic education institutions under the Nongbualamphu Primary Education Area Office 1. 3) The relationship between organizational factors and atmosphere of basic education institutions under Nongbualamphu Primary Education Area office 1. The samples used in the study were 113 administrators and 212 teachers randomly selected by stratified sampling. The instrument used in the research was a 5 level rating scale questionnaire with reliability equal to .98. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results of the research showed that 1) Organizational factors of basic education institutions under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1, the overall operation was at a high level. 2) The atmosphere of basic education institutions under Nongbualamphu Primary Education Area Office 1, the overall operation was at a high level. 3) There is a positive relationship between organizational factors and atmosphere of basic education institutions under Nongbualamphu Primary Education Area Office 1 with statistical significance at the level of .05

Keywords: Relationships, Organizational Factors, Atmosphere of Basic Education Institutions.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะในโลกยุคใหม่ ซึ่งทรัพยากรที่สำคัญที่สุดคือ ทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ เพราะความสามารถและศักยภาพในการผลิตของประเทศขึ้นอยู่กับองค์ความรู้ของคนในชาติ (อำรุง จันทวานิช, 2559 : 7) ประเทศที่ประชาชนมีการศึกษาดี ย่อมได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ 2560-2564) ยังคงเน้น ในเรื่องการพัฒนาคนหรือยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัย และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1, 2560 : 4)

การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการศึกษาที่รัฐ จะต้องจัดให้คนในชาติ และจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ได้ศักยภาพที่มีอยู่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิด วิเคราะห์รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถปรับตัว ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งพาตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2554 : 1) การพัฒนาคนในชาติให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและบุคคลนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 บัญญัติไว้ว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และมาตราที่ 69 บัญญัติไว้ว่า “รัฐพึงจัดให้มีและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ ให้เกิดความรู้ การพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อความเข้มแข็งของสังคมและเสริมสร้างความสามารถของคนในชาติ” จากสาระในรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงนำไปสู่การจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับคุณภาพ การศึกษาไว้ในมาตรา 47 บัญญัติไว้ว่า “ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก”

ปัญหาของเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ปัจจัยองค์การ และบรรยากาศการทำงานในโรงเรียน หรือของสถานศึกษาต่าง ๆ บกพร่อง ขาดขวัญกำลังใจ อันจะส่งผลต่อบรรยากาศของโรงเรียน ซึ่งบรรยากาศของโรงเรียน ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานขององค์การเกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมสำคัญๆ ของบุคคล ที่ทำงานในองค์การนั้นด้วย ดังที่ Werther & Davis (1982 : 66) ศึกษาพบว่า บรรยากาศของโรงเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Roueche & Baker (1987 : 192) ที่พบว่า บรรยากาศของโรงเรียนเป็นดัชนีบ่งชี้ตัวหนึ่งของความเป็นเลิศของวิทยาลัยชุมชน และงานวิจัยของ Mckenzie (1987 : 4257-A) ที่พบว่า บรรยากาศของโรงเรียนเป็นตัวแปรลำดับต้น ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และเป็นตัวแปรที่ทำให้โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนี้ เวช มงคล (2537 : 78-79) ยังวิจัยพบว่า บรรยากาศของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก ในการใช้ประกอบการประเมินผลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอิทธิพลต่อการรับรู้หรือความรู้สึกของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะกระทำได้โดยการสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นในโรงเรียน อันจะเป็นผลให้ครูมีขวัญ และกำลังใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ (มารศรี สุธานี, 2540 : 61) Kimbrough & Burkette (1990 : 154) Koontz & Wehrich, (1991 : 337) ได้แสดงหลักฐานยืนยันว่า บรรยากาศขององค์การ มีอิทธิพลในการจูงใจบุคลากรในองค์การให้มีความเต็มใจ และมีความพยายามที่จะปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จและบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผลมักจะเป็นบรรยากาศแบบเปิดหรือบรรยากาศแบบแจ่มใส ซึ่งจะทำให้ขวัญของครูสูง และสนับสนุนให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น

จากปัญหาประเด็นเรื่องการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา และแนวคิด เรื่อง บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งพบว่า มีความสำคัญยิ่งในการบริหารงาน โดยเฉพาะองค์การทางการศึกษา ถ้าผู้บริหารสถาบันการศึกษาไม่สามารถสร้างบรรยากาศที่ดี ให้เกิดขึ้นในองค์การแล้วการบริหารงานภายในองค์การ จะไม่สามารถบรรลุเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพแน่นอน ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องประเมินบรรยากาศของโรงเรียนเป็นระยะ ๆ ว่า บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของตนเป็นอย่างไร ควรจะเป็นอย่างไรต่อไป มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และควรมีการปรับปรุงอย่างไร เพื่อให้อยู่ในบรรยากาศที่น่าพึงพอใจอยู่เสมอ งานวิจัยจึงเป็นส่วนหนึ่งด้าน ข้อมูลที่ใช้เป็นรูปแบบหรือ เอกสารประกอบการปฏิบัติงานได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการศึกษาบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อันจะเป็นแบบอย่างและมีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนในระดับขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาไปสู่การประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ปรับปรุงบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อผลผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
2. เพื่อศึกษาบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 2,177 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 201 คน และครูผู้สอน 1,976 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 325 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 113 คน และครูผู้สอน

จำนวน 212 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970: 608-609) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามตำแหน่ง ดังนี้

1.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง ของ Krejcie & Morgan ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 325 คน

1.2.2 สุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน จำแนกตามตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปร ด้านปัจจัยองค์การ ประกอบด้วย

2.1.1 ลักษณะองค์การ

2.1.2 ลักษณะสภาพแวดล้อม

2.1.3 ลักษณะบุคลากร

2.1.4 นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน

2.2 ตัวแปร ด้านบรรยากาศของโรงเรียน ประกอบด้วย

2.2.1 การยอมรับนับถือ

2.2.2 การมีขวัญกำลังใจ

2.2.3 การร่วมกันทำงาน

2.2.4 การพัฒนาตนเอง

2.2.5 การพัฒนาโรงเรียน

2.2.6 การดูแลเอาใจใส่

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม (questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาวิจัย เอกสาร วิทยานิพนธ์ ตำรา ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับปัจจัยองค์การ และบรรยากาศของโรงเรียน นำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยองค์การ ตามแนวคิดของ สเตียร์ (Steers) ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ลักษณะองค์การ ลักษณะสภาพแวดล้อม ลักษณะบุคลากร และ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของชวนชม ชินะตั้งกูร มาปรับใช้โดยมีการปรับข้อความประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับบรรยากาศของโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามการวิจัยของอักษร เมธสุทธิ (2540 : 132-136) มาปรับใช้ จำแนกตามตัวแปร 6 ด้าน รวม 38 ข้อ

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นิยามศัพท์ แล้วนำผลการศึกษามาสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสม ความชัดเจนของข้อคำถาม
3. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยใช้เทคนิค IOC (index of item-objective congruence) จำนวน 5 คน
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
5. นำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของโดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .98

5. การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาดำเนินการครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิตเพื่อขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอความร่วมมือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ส่งหนังสือขอเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีผู้ประสานงานดำเนินการพร้อมทั้งเก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งกลับคืนผู้วิจัย ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 310 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.38

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (f) และร้อยละ (%)
2. การวิเคราะห์ปัจจัยองค์การ และ บรรยากาศของโรงเรียน ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยองค์การและบรรยากาศของโรงเรียน ในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ ในการแปลความหมาย โดยนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ตามแนวคิดของ Best (1981 : 182)
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การกับบรรยากาศของโรงเรียนใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Person's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านที่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ลักษณะขององค์การ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ลักษณะสภาพแวดล้อม
2. บรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า มีการดำเนินการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการยอมรับนับถือ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านร่วมกันทำงาน
3. ปัจจัยองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยปัจจัยองค์การในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวม

อภิปรายผล

1. ปัจจัยองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านลักษณะขององค์การมาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ และด้านลักษณะบุคลากร ตามลำดับ ส่วนด้านลักษณะสภาพแวดล้อมมาเป็นอันดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะบริบทของสถานศึกษาโดยรวมเป็นแบบนั้น พร้อมกับนโยบายการบริหารและการปฏิบัติมีความชัดเจน กล่าวคือ

ต้องปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว พร้อมกันนั้น การคัดเลือกบุคลากรก็เป็นเรื่องของหน่วยเหนือที่มีคำสั่งให้บรรจุแต่งตั้งตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม ด้านบุคลากร หรือลักษณะโดยทั่วไปของสถานที่ราชการนั้น มีความพร้อมอยู่แล้ว บุคลากรจึงไม่จำเป็นต้องมีความวิตกกังวลในประเด็นนี้ ซึ่งเป็นเรื่องภายนอก นอกจากนั้นแล้วยังมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ร่วมกับนโยบายของรัฐบาลที่คอยให้การสนับสนุนการบริหารจัดการ และมีนโยบายทางการศึกษาที่ค่อนข้างชัดเจนในระดับหนึ่ง เขตพื้นที่การศึกษาก็คอยเป็นที่เลี้ยงและคอยดูแลสถานศึกษาต่างๆ ให้อยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ และทำตามคำสั่งต่างๆ ที่มาจากผู้มีอำนาจสูงๆ จึงเป็นไปได้ว่า ปัจจัยองค์การทั้งภายในและภายนอกมีความพร้อมในระดับมากดังที่ปรากฏ ทำให้บุคลากรมีความมั่นใจ และสบายใจได้ในเรื่องของปัจจัย ความเสี่ยง หรือการล้มละลายจึงไม่น่าเป็นห่วงในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้น ปัจจัยองค์การทั้งในภาพรวมและรายด้านจึงอยู่ในระดับมากทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ แคปโลว์ (Caplow) ที่ได้กล่าวถึงประสิทธิผลขององค์การไว้ 4 ประการ คือ (1) ความมั่นคงขององค์การ (stability) (2) การประสานงานให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (integration) (3) ความสมัครใจของสมาชิกในองค์การที่เกิดความพึงพอใจ (volunteer) และ (4) ความสัมฤทธิ์ผลอันเป็นผลรวมของกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ (achievement) ส่วนมิลตัน(Milton) ได้เสนอองค์ประกอบที่ส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานในองค์การ 3 ประการ คือ (1) ลักษณะเฉพาะของบุคคลในองค์การ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพของ

องค์การ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ทักษะความชำนาญ และความต้องการ (2) ลักษณะของงาน ได้แก่ ความหลากหลายของงาน ข้อมูลป้อนกลับรางวัลและความชัดเจนของบทบาทและ (3) ลักษณะสิ่งแวดล้อมของงาน ได้แก่ สิ่งแวดล้อมปัจจุบัน และบรรยากาศขององค์การ เป็นต้น

2. บรรยากาศของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการยอมรับนับถือมาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการดูแลเอาใจใส่ และด้านการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ ส่วนด้านการร่วมกันทำงาน มาเป็นอันดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่าบรรยากาศของสถานศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องร่วมกันสร้าง ทั้งในระดับผู้บริหารและบุคลากรครูที่อยู่ร่วมกัน จึงจำเป็นต้องพยายามสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ความเข้าใจ และความร่วมมือในการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี จะเห็นได้ว่า การให้ความเคารพนับถือสำหรับสถานศึกษามาเป็นอันดับแรกนั้น อาจเป็นเพราะว่าระบบการทำงาน และมารยาทในการทำงานของคนไทยมักจะให้เกียรติบุคคลที่มีอาวุโสกว่า และให้เกียรติซึ่งกันและกัน รักสงบ และรักสันติ ดังนั้น การให้เกียรติ การยอมรับนับถือกันเป็นเรื่องใหญ่ และสำคัญ มากกว่าการพัฒนาตนเองด้วยซ้ำ แต่สำหรับการทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นอันดับสุดท้ายนั้น ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างยากมากสำหรับคนไทยที่จะทำงานร่วมกันเป็นทีม การทำงานเป็นทีม หรือการมีส่วนร่วมในสังคม เป็นลักษณะนิสัยที่คนไทยยังไม่มี ยังขาดจิตสำนึกที่ดีในการทำงานร่วมกันหรือทำงานเพื่อสังคม เป็นต้น อาจเป็นเพราะการที่ถูกอบรมให้ยืนหยัดด้วยตัวเอง ยืนด้วยลำแข้งของตนเอง เห็นแก่ตัวเองเสียส่วนใหญ่ ทำงานเพื่อตัวเอง ฯลฯ จึงเป็นไปได้ที่ทำให้การทำงานเป็นทีมมักไม่ประสบความสำเร็จสำหรับคนไทย พร้อมกับนิสัยส่วนตัว ยึดมั่น ถิ่นมั่นในตัวตนของตัวเอง ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การทำงานเป็นทีมพบกับความล้มเหลวได้ในที่สุด ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของฮัลปิน (Halpin) ได้กล่าวถึงบรรยากาศจากดีที่สุดไปสู่บรรยากาศไม่ดี กล่าวคือ (1) บรรยากาศแบบแจ่มใส (open climate) เป็นบรรยากาศขององค์การที่บุคลากรในโรงเรียนมีขวัญกำลังใจดีมาก ครูมีความสามัคคี ช่วยเหลือการทำงานเป็นอย่างดี มีงานทำพอเหมาะกับความสามารถ และช่วยเหลือกันทำงานดี (2) บรรยากาศแบบอิสระ (autonomous climate) เป็นบรรยากาศที่ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีอิสระในการสร้างความสัมพันธ์กับฉันท์มิตร ครูมีความสามารถและร่วมกันทำงานดี ผู้บริหารมีวิธีการ กฎเกณฑ์ หรือระเบียบ ต่าง ๆ (3) บรรยากาศแบบควบคุม (controlled climate) เป็นบรรยากาศที่ผู้บริหารงานโดยเน้นความสำคัญของผลการทำงานเป็นสำคัญ ผู้บริหารจะคอยควบคุม ตรวจสอบออกคำสั่ง หรือนิเทศงานของครู จนครูไม่มีเวลาสร้างความสัมพันธ์กันฉันท์มิตร (4) บรรยากาศสนิทสนม (familiar climate) เป็นบรรยากาศที่ผู้บริหารและครูมีความสัมพันธ์กันฉันท์มิตรสหาย ผู้บริหารสนใจผลงานน้อยจึงไม่ออกคำสั่ง กฎเกณฑ์ ระเบียบ หรือการนิเทศงานทำให้ครูขาดความสามัคคีในการทำงาน (5) บรรยากาศรวบอำนาจ (paternal climate) เป็นบรรยากาศที่ผู้บริหารใช้วิธีการออกคำสั่งควบคุม ตรวจสอบ และนิเทศการปฏิบัติงานของครูอย่างใกล้ชิด (6) บรรยากาศแบบซึมเซา (closed climate) เป็นบรรยากาศที่ผู้บริหารขาดความรู้ ขาดบุคลิกภาพของผู้ผู้นำ และสมรรถภาพในการบริหารงานบุคคล ครูเสียขวัญกำลังใจในการทำงาน เพราะขาดสัมพันธ์ภาพกันฉันท์มิตรและความภาคภูมิใจ เป็นต้น และสำหรับ ลิเคิร์ท (Likert) บรรยากาศแบบกลุ่มมีส่วนร่วม (participative group) เป็นบรรยากาศที่

ผู้บริหารมีความจริงใจกับบุคลากร เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารงาน อันเป็นเหตุให้บุคลากรรู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของโรงเรียน สามารถสร้างสรรค์ประโยชน์และคุณค่าต่อโรงเรียนได้ ส่วน ทำนอง ช่อชู ได้กล่าวว่า การจัดและการสร้างบรรยากาศที่ดีในโรงเรียน คือ สภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพแวดล้อมและสภาพ อันเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร และเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ก็จะส่งผลให้เกิดบรรยากาศที่ดีในโรงเรียนทั้งในด้านวัตถุและด้านจิตใจ บุคลากรในโรงเรียนจะมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานสูง พร้อมกันนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมถวิล แก้วปลั่ง ที่ได้ศึกษาบรรยากาศองค์การในสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อบรรยากาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

3.ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การกับบรรยากาศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงเส้นทิศทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านลักษณะองค์การกับการยอมรับนับถือมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำแต่เพียงด้านเดียว อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยองค์การและบรรยากาศของสถานศึกษานั้น เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกันแทบทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สังคม โทปูลินท์ (2536 : 9) ที่ได้กล่าวว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครู เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจปฏิบัติหน้าที่ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานในองค์การ มีสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้บริหารที่ไม่คำนึงถึงการสร้างความสัมพันธ์กับลูกน้อง จะมีผลกระทบต่อการบริหารงาน เนื่องจากการบริหารงานที่ดี คือ การทำให้งานสำเร็จได้ด้วย ผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นคนทำ ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา จึงมีความจำเป็นที่ควรมีหลักการสร้างความสัมพันธ์กันดีกับลูกน้องที่จะต้องตระหนักอยู่เสมอ พร้อมกันนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา คงศรี (2548 : 25) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบรรยากาศโรงเรียนกับการปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าองค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียนกับการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ไกล่รุ่ง ปันแดน. (2556). *ปัจจัยที่เอื้อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในองค์การ กรณีศึกษาบริษัทแห่งหนึ่ง ภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเคมี* (สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชวนชม ชินะตั้งกูร. (2548). *ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล, มณีนุช จันทร์เที่ยง, วรกัญญา ตันติไวทยกุล และอัจฉญา อภิวิท. (2554). ผลกระทบของสภาพแวดล้อมในการทำงานและคุณลักษณะส่วนบุคคลต่อระดับความคิด สร้างสรรค์. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 51(3), 1-33.
- นเรศรี แสนมนตรี. (2553). *บรรยากาศองค์การและความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 23 อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นายกรัฐมนตรีน. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550-2554*. กรุงเทพฯ: วิ.เจ.พรินติ้ง.
- ปัญญา คงศรี. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียนกับการปฏิบัติงานโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรนนิภา ม่วงคราม. (2550). *มิติบรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : เฮาส์ออฟเคอร์มิสท์.
- มารศรี สุธานี. (2540). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา บรรยงคนันท์. (2553). *รายงานการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การกับความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่*. กรุงเทพฯ: กระทรวงแรงงาน
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร.
- วรรัตน์ เขียวโพรี. (2542). *องค์การและการจัดการ*. ธนบุรี: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วัชรวิ ไตรสรณพานิชย์. (2551). *ปัจจัยองค์การของโรงเรียนที่ได้รับและไม่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับรางวัลพระราชทาน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2548). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สังคม โทปุรินทร์. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศการบริหารกับความพึงพอใจในงานของอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1, (2558). *รายงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2558*. หนองบัวลำภู : กลุ่มนโยบายและแผน.
- สมถวิล แก้วปลั่ง. (2552). *บรรยากาศองค์การในสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สมบัติ กุสุมาวลี. (2558). *เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2541). *สื่อเสริมการเรียนรู้การสอน สปช.ป.5 สมบูรณ์แบบ ปรับปรุงใหม่*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สุธีรัตน์ วงษ์ป้อม. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบรรยากาศโรงเรียนกับการปฏิบัติงานการนิเทศภายในของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวรีย์ ศิริโกศาภิรมย์. (2546). *การวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). *สภาพการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชายขอบในจังหวัดชายแดนของไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา*. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- โสภิน ม่วงทอง. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออก (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อักษร เมธสุทธิ์. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การและการปฏิบัติงานวิชาการของหัวหน้าแผนกวิชาในวิทยาลัย สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มสถานศึกษาภาคกลาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อำรุง จันทวานิช. (2559). *แนวคิดและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ: พื้นฐานการปฏิรูปการศึกษาเพื่อประชาชน*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

รัตติกาล ลำอิน และละดา ดอนหงษา

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

THE CHARACTERISTICS OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE 21ST CENTURY AS
PERCEIVED BY TEACHERS IN THE SCHOOL UNDER NONGBUALAMPHU PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Rattikarn Lam-In and Lada Donhongsa

Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand.

E-mail address: u54031390167@gmail.com, Pulada2010@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 2) เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 327 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที แบบตัวอย่างอิสระ และ ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ต่างกัน มีการรับรู้คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 การรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน

Abstract

The purpose of this research were to 1) Study the characteristics of school administrators in the 21st century as perceived by teachers in the school under Nongbualamphu primary educational service area office 1. 2) Compare the characteristics of

school administrators in the 21st century as perceived by teachers in the school under Nongbualamphu primary educational service area office 1, classified by gender, educational background and work experience. The samples were teachers in schools under Nongbualamphu primary educational service area office 1, 327 people were randomly selected by stratified random sampling. The instrument used in this research was a questionnaire with 5 rating scales with confidence level equal to .99. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing using the t-test. Independent model and one way variance.

The results of the research were as follows: 1) The characteristics of school administrators in the 21st century as perceived by teachers in the school under Nongbualamphu primary educational service area office 1, in overall and in each aspect, at a high level in all aspects. 2) Teachers in schools with different sex, educational background and work experience perceived characteristics of administrators. Educational institutions in the 21st century as a whole and in all aspects no different.

Keywords: The characteristics of school administrators in the 21st century, Perceived by teachers in the school.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกโดยมีเทคโนโลยี สารสนเทศอันทันสมัยเป็นตัวขับเคลื่อน ทำให้เป็นเหตุให้สังคมสลับซับซ้อนและแข่งขันอย่างรุนแรง โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของคน อัลวิน ทอฟฟเลอร์ (Alvin Toffler, 2538) เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวประเทศไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกที่ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน จึงต้องเร่งพัฒนาคุณภาพประชากร ดังเห็นได้จาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) คนเป็นศูนย์กลางพัฒนาและน้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศต่อเนื่อง, มيثุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) พัฒนที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)และการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 มุ่งเน้นนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา สำหรับการพัฒนาด้านการศึกษาได้มี พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ 3 (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553 เป็นกฎหมายด้านการศึกษาระดับแรก วางกรอบและแนวทางการดำเนินการด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน แบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระและ นโยบายสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งสร้างและพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดีและคนเก่ง มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจรวมถึงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของคนไทย

โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนโดยนำ กฎหมายและนโยบายดังกล่าว มากำหนดเป็นแผนการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะชีวิตเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะทักษะในศตวรรษที่ 21 อันประกอบไปด้วยทักษะ E (4R + 7C) ซึ่งการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ คือ การบริหาร ผู้บริหาร ครู หลักสูตร โรงเรียน ห้องเรียน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข ,2557 : 1) ซึ่งการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวข้องของหลายประการ เช่น การบริหาร ผู้บริหาร ครู หลักสูตร โรงเรียน ห้องเรียน (ไพพรรณ เกียรติโชติชัย, 2545 : 28-30) ครูต้องปรับการเรียนการสอนตามแนวทางสะเต็มศึกษา (STEM) และ Active Learning ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ ซึ่งผู้บริหาร นับว่าเป็นปัจจัยและแกนหลักที่สำคัญมากต่อการขับเคลื่อนการศึกษาไปสู่เป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นบุคคล ที่จะทำให้การบริหารสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งบทบาทสำคัญในการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ (วิโรจน์ สารรัตน์, 2556) ผู้บริหารสถานศึกษา (Principals) จะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาการ การประเมินผล และเทคนิคการสอน มีการทำงานเพื่อเสริมสร้างทักษะร่วมกับครู การรวบรวม วิเคราะห์ และการใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ ทำงานร่วมกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง สมาชิกในชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้มีความมั่นใจได้ว่าความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน ได้รับการตอบสนอง

คุณลักษณะของผู้บริหาร ในโลกยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จะต้องมีแนวคิดที่แตกต่างไปจากเดิมให้มากที่สุด เพื่อบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาแห่งการเรียนรู้ นำดู นำอยู่ เป็นสถานที่แห่งการเปลี่ยนแปลง ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาไปทั้งระบบไม่ว่ากลไกการบริหาร ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา การจัดการสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา การเชื่อมโยงการศึกษากับองค์ความรู้ร่วมกับชุมชน อีกทั้งการมองเห็นสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเข้าใจและเข้าถึงความแตกต่างไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เพื่อเป็นการสร้างความพร้อมให้เกิดขึ้นกับผู้ที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดด้วยการนำของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเต็มกำลัง เต็มศักยภาพ และเต็มความสามารถอันสูงสุดผู้บริหารในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีความเพียบพร้อม ในทุกๆ ด้าน

สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองบัวลำภู เขต 1 รับผิดชอบการจัดการศึกษาภาคบังคับในเขตพื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู อำเภอศรีบุญเรืองและอำเภอโนนสัง มีสถานศึกษา นักเรียน และบุคลากรที่อยู่ในความรับผิดชอบ คือ มีโรงเรียน จำนวน 207 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 26,080 คน มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 2,190 คน เป็นหน่วยงานที่บริหารจัดการประสานงานและนำนโยบายจากหน่วยเหนือมากำหนดนโยบายเพื่อขับเคลื่อนการศึกษากับสถานศึกษาและบุคลากรในสังกัดแต่การดำเนินงานที่ผ่านมายังมีปัญหาอุปสรรค คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางวิชาต่ำ, นักเรียนออกกลางคัน, การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนส่วนหนึ่งยังขาดประสิทธิภาพ, การตรวจติดตาม

ไม่มีประสิทธิภาพ, ขาดการนำเอาการวิจัย หลักวิชาการมาเป็นแนวทางการดำเนินงาน, ครูและบุคลากรส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ ทักษะด้าน ICT, ระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนส่วนหนึ่งยังไม่เข้มแข็ง เป็นต้น (<https://sites.google.com/nb1.go.th/aocnb>)

จากความสำคัญดังกล่าวในข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง, เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้าใจทิศทาง และได้พัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเป็นกรอบพิจารณาสรรหาและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน จำแนก ตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้ต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีการรับรู้ต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ปีการศึกษา 2562 รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,190 คน.

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยใช้พื้นที่อำเภอเป็นชั้นในการแบ่ง

2. ตัวแปร

2.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของครูผู้สอนในโรงเรียน ประกอบด้วย

2.1.1 เพศ ได้แก่

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 วุฒิต่างการศึกษา แบ่ง เป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) ตั้งแต่ปริญญาตรีลงไป
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.3 ประสบการณ์การทำงาน แบ่ง เป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) 1- 10 ปี
- 2) 11-20 ปี
- 3) 21 ปี ขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านความทันสมัย 3) ด้านความรู้ความสามารถด้านการบริหารงาน 4) ด้านภาวะผู้นำ 5) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม 6) ด้านการประสานและเชื่อมโยง 7) ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ประกอบด้วย เพศ วุฒิต่างการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน ประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านวิสัยทัศน์ 2. ด้านความทันสมัย 3. ด้านความรู้ความสามารถด้านการบริหารงาน 4. ด้านภาวะผู้นำ 5. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม 6. ด้านการประสานและเชื่อมโยง 7. ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ใช้สอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 แนวคิดการสร้างแบบสอบถาม และกรอบแนวคิดการวิจัย

4.2 สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำนวน 7 ด้าน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.3 หาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องการใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อความ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความกับ คุณลักษณะที่ต้องการตรวจสอบ พบว่าแบบสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 – 1.00 จากนั้นนำ แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับตัวแทนที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของของครอน บาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .99

5. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเอง สำหรับโรงเรียนที่อยู่ใกล้ และส่งทางไปรษณีย์ สำหรับโรงเรียนที่อยู่ไกล ตลอดทั้งผ่านระบบราชการโดยขอ ความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ในการส่งแบบสอบถามให้ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน โดยหาความถี่ และร้อยละ

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม เพศ และวุฒิ การศึกษา โดยใช้ t-test แบบ Independent และจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน โดยวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านภาวะผู้นำ รองลงมาคือ ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ, ด้านความรู้ความสามารถด้านการบริหารงาน และด้านการประสานและเชื่อมโยงเท่ากัน, ด้านวิสัยทัศน์, ด้าน ความทันสมัย และต่ำที่สุดคือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

2. เปรียบเทียบระดับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21ตามการรับรู้ของครูผู้สอน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามเพศ วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่าง

อภิปรายผล

1. คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคคลที่สำคัญต่อการผลักดันและขับเคลื่อนให้การศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะการศึกษาในระบบ หากผู้บริหารมีคุณลักษณะที่เปรียบพร้อมทุกด้าน ด้วยแล้วยังสร้างการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าต่อผู้เรียน สถานศึกษาและชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เรียนต้องมียังน้อย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับแนวคิดของ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557 : 1) เห็นว่า ทักษะศตวรรษที่ 21 ของเด็กไทย คือ E (4R + 7C) จึงต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับ อุดลย์ วังศรีคุณ (2557) ให้แนวคิดการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 : ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา การศึกษาคือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม กล่าวคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการ เพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและสังคมไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความสลับซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การศึกษาของไทยต้องปรับเปลี่ยน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมกับความต้องการและบริบทของสังคม สอดคล้องกับ โยธิน นิลคช (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ เป็นกลไกและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการบริหาร จัดการ การศึกษาให้มีคุณภาพและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหารตามนโยบาย ดังนั้นผู้บริหาร จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัว ปรับวิสัยทัศน์ เพื่อการพัฒนาตนเองและพัฒนาองค์กรให้ สอดคล้องกับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 จึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาและ ปรับปรุง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอยู่เดิม เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ ชีตความสามารถที่มีความโดดเด่น เหมาะสม

2. เปรียบเทียบระดับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามเพศ, วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้เกิดความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นการบรรจุแต่งตั้ง การย้าย รวมถึงการพัฒนาบุคลากรด้านการทำงาน และคุณภาพชีวิต แบ่งการบริหารจัดการแต่ละอำเภอ รับมอบนโยบายแล้วไปดำเนินการให้สอดคล้องกับบริบทเน้นการมีส่วนร่วม โปร่งใส คุณธรรมและจริยธรรม มีศูนย์เครือข่ายประกอบคณะกรรมการที่เป็นครูในท้องถิ่นที่ประสานงานปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จึงทำให้การบริหารจัดการเรื่องการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 <https://sites.google.com/nb1.go.th/aocnb>) จึงให้ผลการรับรู้ของ ครูต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไม่แตกต่าง อีกประการหนึ่ง การรับรู้ของครูที่สอนในโรงเรียนต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จากความหมายของการรับรู้

คือกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ (Understand) การคิด (Thinking) การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) การตัดสินใจ (Decision) การแสดงพฤติกรรม (Behavior) อันเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอก เข้ามาสัมผัสส่งตรงไปยังสมอง เกิดการรับรู้ได้จากสิ่งเร้าที่มาสัมผัส คืออะไร การรับรู้จึงมีความสำคัญต่อ การเรียนรู้ เจตคติ อารมณ์ เป็นต้น (กันยา สุวรรณแสง, 2544) สอดคล้องกับ สมพงษ์ นาคเจือ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการ ครูโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ บุชบา คำนนท์ (2559) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร ในทัศนะของครูโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร ในทัศนะของครูในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร ในทัศนะของครู จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ ศุภมาส วิสัชนาม (2560) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

1.2 ผลการวิจัยเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ให้มีประสิทธิภาพในการบริหาร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ภายในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

2.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป = General psychology* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : รวมสาธน์.
- ทอพลเลอร์, อัลวิน. (2538). *คลื่นลูกที่สาม*. แปลจาก *The Third Wave* โดย สุกัญญา ติระวานิชและคณะ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ จำกัด.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพพรรณ เกียรติโชติชัย. (2545). *กระบวนทัศน์ใหม่แห่งการศึกษาในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : การศึกษา.
- โยธิน นิลคช. *คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 Characteristics of School Administrators in the 21st Century*. (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562) จาก : วารสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018”. <file:///C:/Users/jaidee/Downloads/1634-3303-1-SM.pdf>.
- ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562) จาก : บทความร่วมสร้างสรรค์ แบ่งปันความรู้ เพื่อสังคมแห่งการเรียนรู้ – Knowledge Sharing. <http://www.thailibrary.in.th/2019/08/20/national-strategy-20yrs/>
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2556). *กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษากรณีศึกษาคณะต่อการศึกษาศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- บุษบา คำนนท์ .(2559). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร ในทัศนะของครูโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภมาส วิสัยนาม. (2560). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี (วิทยานิพนธ์. ค.ม. (การบริหารการศึกษา))*. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมพงษ์ นาคเจือ. (2558). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของ ข้าราชการครูโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์)*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

<https://sites.google.com/nb1.go.th/aocnb>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*

ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2562) จาก :

http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=13679&Key=news_research

อดุลย์ วังศรีคุณ. (2557). การศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 : ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2557* บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์

พระอดิศร แก่นมะนิตัน

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

PUBLIC OPINIONS ON THE ADMINISTRATIVE PARTICIPATION BASED ON GOOD
GOVERNANCE PRINCIPLE OF DINCHI SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION, KHAM MUANG DISTRICT, KALASIN PROVINCE

Pra Adisorn Khanmaniton

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: kittakornju@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอ คำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 7,191 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 397 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเชิงสำรวจ สถิติที่ใช้ในวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่ และการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 41-60 ปีมากที่สุด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ปวส., อนุปริญญา, ปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขาย มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาทมากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2

2. ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{x}=3.87$, S.D. = 0.43) รองลงมา ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{x}=3.79$, S.D. 0.42) รองลงมา

ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{x}=3.77$, S.D. = 0.44) ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{x}=3.68$, S.D. = 0.52) ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{x}=3.67$, S.D. = 0.40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{x}=3.63$, S.D. = 0.42) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่ามีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของประชาชน การมีส่วนร่วม หลักธรรมาภิบาล

Abstract

The objectives of this research were to study the level of the public opinions on the administrative participation based on good governance principle of Dinchi Sub-district Administrative Organization, Kham Muang district, Kalasin province, and compare the public opinions on the administrative participation based on good governance principle of Dinchi Sub-district Administrative Organization, Kham Muang district, Kalasin province classified by personal factors as gender, age, education level, occupations and income. The populations of this research were 7,191 persons who lived in the area of Dinchi Sub-district, Kham Muang district, Kalasin province. The sample size was obtained by Taro Yamane's formula. The sample were 397 respondents and were selected by accidental sampling. The tool for data collecting was a questionnaire by surveying. The data were analyzed by frequency, mean, standard deviation, and hypotheses test by t-test, F-test.

The research findings were as follows:

1) The personal data of the respondents revealed that the most were females 155 persons or 39.0 %, age between 40-60 years old 250 persons or 63.0 %, education level at vocation/ undergraduate or bachelor degree 156 persons or 39.3 %, occupations were freelance/ selling 144 persons or 36.3 %, and income between 15,000-25,000 baht 223 persons or 56.2 %.

2) The public opinions on the administrative participation based on good governance principle of Dinchi Sub-district Administrative Organization, Kham Muang district, Kalasin province, were, overall at a high level ($\bar{x}=3.74$, S.D. = 0.34). Considering each aspect individually revealed that all aspect were at a high level. The highest mean was participation ($\bar{x}= 3.87$, S.D. = 0.43), followed by transparency ($\bar{x}=3.79$, S.D. = 0.42), rule of morality ($\bar{x}=3.77$, S.D. = 0.44), rule of

law (\bar{x} =3.68, S.D. = 0.52), responsibility (\bar{x} =3.67, S.D. = 0.40), and the least was value of money or efficiency (\bar{x} =3.63, S.D. = 0.42)

3) The comparisons on the public opinions on the administrative participation based on good governance principle of Dinchi Sub-district Administrative Organization, Kham Muang district, Kalasin province classified by personal factors, as gender, age, education level, occupations, and income were, overall found to have no difference.

Keywords: Public Opinions, Participation based, Good Governance Principle

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ในหมวด 14 ที่ว่าด้วยเรื่อง การปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่มาตรา 281 – 290 ได้กล่าวถึงการให้อิสระ แก่ท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นที่จะมีส่วนร่วมตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมทั้งการให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่น และตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนเป็นหลักสำคัญ นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (16) ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีหน้าที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 องค์การบริหารส่วนตำบล ถือว่า เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เล็กที่สุด นับเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่สะท้อนให้เห็นถึงการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองในระดับพื้นฐานของประเทศอย่างแท้จริง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเดิมจึง อำเภอดำรง จังหวัดกาฬสินธุ์ นับเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ในอดีตประชาชนยังมีบทบาทน้อยมากในการเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ แต่หลังจากยุคที่มีการเรียกร้องประชาธิปไตย บทบาทของประชาชนในการปกครองประเทศ เริ่มปรากฏให้เห็นชัดเจนมากขึ้นเป็นลำดับ จนถึงปัจจุบันจะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในการปกครองระดับประเทศ แต่ในการปกครองระดับท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ และมีปัญหาในการมีส่วนร่วมอยู่หลายประการ ซึ่งปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น ประชาชนยังขาดความเข้าใจในสิทธิตามกฎหมายและวิธีการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการดำเนินงานของท้องถิ่น ซึ่งในขณะนี้อำนาจประชาชนยังไม่มีวาทะเชิงเพียงพอ ส่วนในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่และยังไม่มี การประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติให้ชัดเจนและยัง ไม่มีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อการแบ่งขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะว่าเรื่องใดเป็นของรัฐบาลกลาง เรื่องใดเป็นของท้องถิ่น ทำให้ไม่

สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานของท้องถิ่น ได้อย่างชัดเจนทำให้ขาดการเกิดพลังของประชาชนในการกำกับดูแลท้องถิ่น (ประมวล รุจนเสรี, 2546, อ้างถึงใน อรทัย ใจแก้ว, 2553: 4)

ดังนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการบริหารของประชาชนจึงเป็น สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ โดยเฉพาะในการบริหารการปกครองในระดับท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนถือว่าเป็นหัวใจและเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุด ที่จะทำให้กระบวนการต่างๆ ดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกสรรบุคคลเข้ามาเป็นตัวแทน การเสนอปัญหาและความต้องการ การตรวจสอบควบคุมการบริหารงาน หรือแม้กระทั่งสามารถถอดถอนผู้บริหารหรือตัวแทนที่เลือกตั้งเข้าไปได้ หากประชาชนไม่กระตือรือร้นตรวจสอบการทำงานของท้องถิ่น การกระจายอำนาจที่รัฐกระจายไปให้ประชาชนก็จะกระจุกตัวอยู่ที่กลุ่มผู้นำกลุ่มเดียวเท่านั้น ประชาชนจะไม่ได้รับผลประโยชน์อะไรจากการกระจายอำนาจเลย การบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ดังจะเห็นได้จากหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือตามหลักธรรมรัฐก็ได้พูดถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากจะกล่าวถึงหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่าแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน คือ ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการบริหารท้องถิ่นเท่าที่ควร ขาดความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่า ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่นไม่มากนัก และระดับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง (รังศิมา เสียงเพราะ, 2556: 3)

สำหรับการบริหารจัดการที่ดีในภาครัฐ (Good Governance) หรือ ธรรมภิบาล นั้น จะมีส่วนช่วยกระตุ้นต่อการพัฒนาและการขยายตัวของจริยธรรมในการปฏิบัติงานอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนมีอยู่อย่างใกล้ชิด ภาครัฐในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมกติกาการดำเนินงานย่อมมีผลต่อการเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีในวงการเมืองและการยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งความรับผิดชอบต่อสังคม (สัมฤทธิ์ เกตุเกลี้ยง, 2556: 2) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้นต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น การมีส่วนร่วม

ร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 7,191 คน (กรมการปกครอง, 2560)
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 4) ด้านหลักความโปร่งใส 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 6) ด้านหลักความคุ้มค่า
3. ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทำวิจัยระหว่างเดือนมกราคม – สิงหาคม 2561
4. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะพื้นที่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยได้นำแนวความคิดของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542, การตรวจสอบการดำเนินงานทุจริตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. 2540 และมาตรฐานกรอบจริยธรรมของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่

	เขตการปกครอง	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	หมู่ที่ 1 บ้านดินจี่	480	25
2	หมู่ที่ 2 บ้านดินจี่	604	32
3	หมู่ที่ 3 บ้านโคกสนาม	572	30
4	หมู่ที่ 4 บ้านโพนแพง	460	24
5	หมู่ที่ 5 บ้านโพงแพง	1,093	58
6	หมู่ที่ 6 บ้านห้วยสมอทบ	1,064	56
7	หมู่ที่ 7 บ้านโนนหนามแท่ง	505	27
8	หมู่ที่ 8 บ้านทุ่งสว่าง	426	22
9	หมู่ที่ 9 บ้านท่านาเลา	738	39
10	หมู่ที่ 10 บ้านโพนแพง	703	37
11	หมู่ที่ 11 บ้านดินจี่	546	29
	รวม	7,191	379

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่, 2560.

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ รวมจำนวน 5 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 6 ด้าน จำนวน 36 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires)

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1-20 สิงหาคม 2561
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วนำมาลงบันทึกหาคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละรายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 379 ชุด จากผู้ตอบแบบสอบถามคืนมาแล้วครบถ้วน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาด้วยวิธีการของครอนบาช (Cronbach's) และการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานหรือสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) สำหรับทำการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ F-test (One-way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบสองกลุ่มขึ้นไป ซึ่งถ้าพบค่าความแตกต่าง จะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Sheffe's Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปดังต่อไปนี้
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 ตามลำดับ
2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 41 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-40 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ตามลำดับ
3. ระดับการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส). อนุปริญญา และปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช). จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 และมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7
4. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขาย มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมา เป็นนักเรียน-นักศึกษา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมา ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมา ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างรัฐ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรและอาชีพอื่นๆ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ
5. รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาทมากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมา มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และมีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลภาพรวม ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D. = .34) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.87$, S.D. = .43) รองลงมา ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.79$, S.D. = .42) รองลงมา ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.77$, S.D. = .44) ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.68$, S.D. = .52) ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.67$, S.D. = .40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D. = .42) ตามลำดับ

- 1) ด้านหลักนิติธรรม ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านหลักนิติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบ

ข้อบังคับต่างๆ ที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน/หมู่บ้าน ($\bar{x}=3.94$, S.D. = .44) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบล ดินจี้ได้ออกข้อบัญญัติเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ($\bar{x}=3.61$, S.D. = .61) รองลงมา การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้มีความชัดเจน ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และ ข้อบังคับทางราชการ ($\bar{x}=3.60$, S.D. = .61) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วน ตำบลดินจี้มีการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ($\bar{x}=3.57$, S.D. = .62) ตามลำดับ

2) ด้านหลักคุณธรรม ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านหลัก คุณธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.77$, S.D. = .44) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด มี 2 ด้าน ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมต่อการบริหารงาน ($\bar{x}=3.77$, S.D. = .44) รองลงมา บุคลากรขององค์การ บริหารส่วนตำบลดินจี้บริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้อง เป็นธรรมและเสมอภาค ($\bar{x}=3.60$, S.D. = .61) รองลงมา ผู้บริหารมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมบนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{x}=3.54$, S.D. = .62) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ การสรรหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงาน เป็นไปตามระเบียบของ ทางราชการ ($\bar{x}=3.54$, S.D. = .62) ตามลำดับ

3) ด้านหลักความโปร่งใสผลการวิเคราะห์ ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านความ โปร่งใสในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.79$, S.D. = .42) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตาม ตรวจสอบการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้ ($\bar{x}=3.94$, S.D. = .44) รองลงมา การบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบล ดินจี้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน เช่น ประชาสัมพันธ์ปิดประกาศให้ประชาชนรับทราบ ($\bar{x}=3.84$, S.D. = .52) รองลงมา กระบวนการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้เปิดเผยตรงไปตรงมาพร้อมที่จะได้รับการ ตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา ($\bar{x}=3.74$, S.D. = .58) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารที่ เผยแพร่ต่อสาธารณชน มีความถูกต้องกับความเป็นจริง ($\bar{x}=3.64$, S.D. = .61) ตามลำดับ

4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการมี ส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.87$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับ สูงสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น งาน รัฐพิธี กิจกรรมส่วนร่วมในท้องถิ่น เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.34$, S.D. = .59) รองลงมา องค์การบริหาร ส่วนตำบลดินจี้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ารับฟังการประชุมสภาเพื่อกำหนดนโยบาย การออกระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.77$, S.D. = .56) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี้เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.74$, S.D. = .57) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

อันดับต่ำสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อชุมชน/หมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D. = .61) ตามลำดับ

5) ด้านหลักความรับผิดชอบ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านความรับผิดชอบต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D. = .40) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่มีความสนใจและเอาใจใส่ต่อปัญหาของประชาชน และเร่งแก้ไขเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ($\bar{X}=3.97$, S.D. = .40) รองลงมา บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่มีความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=3.79$, S.D. = .49) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กรอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.47$, S.D. = .62) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อชุมชน/หมู่บ้าน ($\bar{X}=3.44$, S.D. = .62) ตามลำดับ

6) ด้านหลักความคุ้มค่า ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านความคุ้มค่าใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D. = .42) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ได้มีมาตรการและส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานอย่างประหยัด ($\bar{X}=3.90$, S.D. = .42) รองลงมา การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมของชุมชนหรือหมู่บ้าน ($\bar{X}=3.64$, S.D. = .55) รองลงมา การใช้วัสดุอุปกรณ์และทรัพยากรในการปฏิบัติงานและการจัดเก็บดูแลทรัพยากรในการปฏิบัติงานมีความถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X}=3.49$, S.D. = .60) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ การจัดสรรตำแหน่งบุคลากร มีความเหมาะสมและมีความชำนาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X}=3.48$, S.D. = .60) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล นำเสนอผลการวิเคราะห์

ข้อมูลด้วยตารางสถิติค่า t-test และ F-test

1. เพศ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

บุคคล อายุ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

4. อาชีพ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อาชีพ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

6. รายได้ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รายได้ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

สรุป ผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D. = .34) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.87$, S.D. = .43) รองลงมา ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.79$, S.D. = .42) รองลงมา ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.77$, S.D. = .44) ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.68$, S.D. = .52) ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.67$, S.D. = .40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.63$, S.D. = .42) ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ สันติราษฎร์ (2553: 15); จีร์วัฒน์ แสงจันทร์ (2556); รจนา หิรัญญาภรณ์วิชัย (2556); รัชนิวัลย์ รุ่งสุริยากรณ์ (2556) และรุจิภาส เวชรังสีกุล (2556) ที่พบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านที่มีอันดับสูงสุดจะเป็นด้านความโปร่งใส ด้านหลักคุณธรรม ด้านความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัด

กาฬสินธุ์ได้โอกาสให้ประชาชน เข้ารับฟังการประชุมสภาเพื่อกำหนดนโยบาย การออกระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล และประชาชนในพื้นที่ให้ความสนใจและความต้องการในการเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างมาก จึงทำให้ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัดน์ แสงจันทร์ (2556) ที่พบว่าความคิดเห็นต่อการใช้หลักจริยธรรมาภิบาลในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดตราด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน และ งานวิจัยของ โกมิน พงษ์วิเชียร (2556) ที่พบว่าผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่า ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สายงาน ชั้นยศ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน) ต่างกัน มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิภาส เวชรังสีกุล (2556) ที่พบว่า ประชาชนที่มีเพศและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเห็นว่าเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ มีการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งภาพรวมและรายด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์ เกตุเกลี้ยง (2556) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปรัง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน และมีอาชีพที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ที่อยู่ในระดับมาก มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และอาจเป็นเพราะประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่เองมีความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทำให้ประชาชนที่มีความแตกต่างกันทาง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอคำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากงานวิจัยไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนา/ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอดำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้ได้แนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

1.2 สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ อำเภอดำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีธรรมาภิบาล สร้างการรับรู้และตอบสนองกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรทางการบริหารงานเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยแวดล้อมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่อาจจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้วย อาทิเช่นการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง. (2560). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน ประจำปี พ.ศ.2560: ตำบลดินจี่ อำเภอดำม่วงจังหวัดกาฬสินธุ์. ออนไลน์: ระบบสถิติทางการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง.สืบค้นจาก <http://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statTDD/>, สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2561.

โกมิน พงษ์วิเชียร. (2556). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสถานีตำรวจภูธร บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ, วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม).

จิรวัดน์ แสงจันทร์. (2556). การบริหารเทศบาลตามหลักจริยธรรมาภิบาลภายนอกเขตเทศบาลเมืองอำเภอมือเมือง จังหวัดตราด. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).

ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2545). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- รจนา ทิรัญญาภรณ์วิชัย. (2556). *การรับรู้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล สำนักบก อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- รังศิมา เสียงเพราะ. (2556). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกิว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- รัชนิวัลย์ รุ่งสุริยากรณ์. (2556). *การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- รุจิภาส เวชรังสีกุล. (2556). *การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- สมพงษ์ สันธิราษฎร์. (2553). *ผลการใช้หลักธรรมาภิบาลที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการเกษตรผสมผสาน เพื่อรากฐานเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนเทศบาล 4 สันป่าก่อ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ, วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม).
- สัมฤทธิ์ เกตุเกลี้ยง. (2556). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งปรัง อำเภอสหัส จังหวัดนครศรีธรรมราช*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2546). *พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). *ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการ, สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี. *พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540*, มปป. (เอกสารอัดสำเนา).
- สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการ, สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี. *มาตรฐานการอบจรรยาบรรณของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น*. มปป. (เอกสารอัดสำเนา).
- อรทัย ใจแก้ว. (2553). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสหวิทยา
เขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 20

ศราวุฒิ ทานินนท และสมาน ประวันโต
คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

THE OPERATION STUDENT SUPPORT SYSTEM THAT AFFECTS THE
EFFECTIVENESS EDUCATION GROUP UDONPHIT SCHOOL UNDER THE
SECONDARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 20

Sarawut Thanin and Saman Prawanto
Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand.
E-mail: antay3618@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 จำนวน 178 คน โดยใช้ตารางเทียบหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และการสุ่มแบบแบ่งชั้น ด้วยสัดส่วนของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ เครื่องมือที่ใช้ใน ได้แก่ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการคัดกรองนักเรียนด้านการส่งเสริมนักเรียน
2. ประสิทธิผลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา
3. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประสิทธิภาพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

Abstract

The objectives of this study were 1) to study operation of the student support system and 2) to study the effectiveness of educational institutions 3) The operation of a student support system that affects the effectiveness of education group Udon Phit school Secondary Education Service Area Office 20. The sample groups used in the research were school administrators and teachers in the education group Udon Phit school the secondary Education Service Area Office 20, number 178 people by using the sample size comparison table of Krejcie and Morgan, and stratified randomization with the proportion of group Udon Phit school. The tools used were 5-level estimation scale questionnaire with a confidence factor of 0.92. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and the pearson correlation coefficient.

The study found that:

1. Operation of the student support system of the school education group Udon Phit school Secondary Education Service Area Office 20 overall was at a high level, when considering each aspect, it was found that knowledge of individual students and in student screening at the highest level followed by student screening and student promotion
2. Effectiveness of educational institutions school education group Udon Phit school Secondary Education Service Area Office 20 overall was at a high level, when considering each aspect, it was found that the ability to solve problems within the school was followed by the ability to modify and develop schools.
3. Operation of the student support system That affect the effectiveness of educational institutions school education group Udon Phit school Secondary Education Service Area Office 20 overall had a positive high linear relationship, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Student Support System, Effectiveness, Secondary Education Area Office

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ คุณภาพของมนุษย์มีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีทรัพยากรอันจำกัดหากแต่มี

พลเมืองที่มีคุณภาพประเทศนั้นย่อมเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วทั้งนี้คุณภาพของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมาตรา 22 แนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่า ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด มาตรา 23 ข้อ 5 ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ให้ดำเนินการคือ เรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งนี้ การจัดการกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพระบบหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน ได้ร่วมมือกับกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กำหนดนโยบายแผนงาน โดยใช้กระบวนการทางการศึกษามีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นคนที่มีบุคลิกทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีครูประจำชั้นครูที่ปรึกษาเป็นครูผู้สอนหลักในการดำเนินงาน มีภารกิจหลักที่เป็นหัวใจของการดำเนินงาน 5 กิจกรรม ประกอบไปด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และการส่งต่อ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562: 36) และเพื่อให้เป็นการดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายดังกล่าว ซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ที่เจริญอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ เทคโนโลยีต่างๆ ตลอดจนการสื่อสารที่ทันสมัยรวดเร็วในยุคที่เรียกว่า โลกไร้พรมแดน ซึ่งทำให้การหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติ ไปมาหาสู่กันมากขึ้นและต่อเนื่อง จนเกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างมากเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่รัดตัว เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการครองชีพสูง เป็นเหตุให้บิดามารดาต้องออกไปประกอบอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะช่วยให้ครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข สภาพความเป็นอยู่ทางบ้านจึงเปลี่ยนไป บิดามารดาไม่มีเวลาที่จะดูแลบุตรหลานของตนได้อย่างใกล้ชิดทั้งนี้จึงเสี่ยงต่อการประทุพผิตินในทางที่ผิดเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากมาย เช่น ขาดระเบียบวินัย ก้าวร้าว ขาดความรับผิดชอบ ขาดคุณธรรม จริยธรรม และก่อให้เกิดปัญหาการเสพติด ก่อเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท หนีเรียนเพื่อไปเล่นเกมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และส่งผลให้ตั้งครภ์หรือติดเชื้อโรคร้าย ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้มี

ส่วนเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนจะต้องให้ความร่วมมือในการดูแล ป้องกัน ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาและให้การเยียวยา ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพและปัญหาที่กล่าวในข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากนฐานจึงเห็นความสำคัญของระบบชั้นพื้นความร่วมมือของ กรมสุขภาพจิตและกรมการให้สามัญศึกษาในอดีตนั้น จะเป็นเครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนและสา นักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ใช้เป็นกลไกสำคัญ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแวดล้อมไป ด้วยข้อมูลข่าวสาร ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่มีความรุนแรงขึ้นในทุกวันนี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งถึง ถูกต้อง และเป็นธรรมกับเด็กและเยาวชนทุกคน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาอย่างทั่วถึง โดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม โดยมีกรอบ แนวคิดในการช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า การพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่ เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทาง การศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วย การส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้วการป้องกันและการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งทางด้าน การสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิง บวกแล้วใน เชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการ แข่งขันในรูปแบบต่างๆ หรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง จึงมี แนวนโยบายพัฒนางาน "ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน" โดยประยุกต์แนวคิด แผนกลยุทธ์ในการพัฒนา เยาวชนของโรงเรียนตามลักษณะกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กทั่วไปที่ไม่มีปัญหาจะพัฒนาทักษะชีวิต ให้มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหา ต่าง ๆ เด็กกลุ่มเสี่ยงที่ครูที่ปรึกษาคัดกรอง จะหาวิธีพื้นฐานในการช่วยเหลือเด็กและ พัฒนาการปรับตัวเด็ก กลุ่มที่มีปัญหาควรให้มีการส่งต่อให้ครูแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ปัญหาหรือส่งต่อ ให้บริการที่มีผู้เชี่ยวชาญให้การช่วยเหลือต่อไป (กรมสุขภาพจิต, 2562: 1)

การปฏิรูปการศึกษานั้น มุ่งให้เกิดคุณภาพทั้งในด้านผลผลิต กระบวนการจัดการ และ ปัจจัยต่างๆ โดยบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ ผู้บริหาร สถานศึกษา เพราะต้องเป็นทั้ง ผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย ผู้บริหารสถานศึกษา จึงเปรียบได้ว่าเป็นบุคคลที่สำคัญ มีวิสัยทัศน์ สามารถวินิจฉัยสั่งการ หรือตัดสินใจปัญหา เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพที่จะนำพาองค์กรให้ก้าวไปในกระแสแห่ง การปฏิรูปได้อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพหรือโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัย ความทุ่มเทความพยายามในทุกๆ ด้านจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต้องอาศัยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ต้องอาศัย เป้าหมายที่ ชัดเจน และท้าทาย ต้องอาศัยทรัพยากรที่เพียงพอและมีคุณภาพ ต้องอาศัยความมีวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับ การบริหารหลักสูตรและการสอน เทคโนโลยี ต้องอาศัยภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร และของ คณะครูต้องอาศัยบรรยากาศแห่งการยอมรับนับถือ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน ที่สำคัญก็คือ ต้องอาศัย

หลักการแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาที่ถูกต้องถูกทิศทาง เป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของผู้บริหาร (วิโรจน์ สารัตนะ, 2553 : 38)

ประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นความสามารถของผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในโรงเรียนที่ทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ สถานศึกษาจะมีประสิทธิผลเพียงใดพิจารณาได้จาก 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ ความสามารถของโรงเรียนในการผลิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความคาดหวัง เป็นผู้มีความสนใจในการศึกษาเล่าเรียน มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงเป็นที่น่าพอใจ ฯลฯ 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ได้แก่ ความสามารถของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก มีจิตใจกว้างขวาง ไม่ทำตนต่อต้านหรือถดถอยหนีสังคม มีความมั่นคงทางจิตใจ มีเหตุผล ยอมรับกฎกติกาของสังคมที่กำหนดขึ้น และปฏิบัติด้วยความจริงใจ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย ยอมรับและเคารพความคิดเห็นของส่วนรวม เห็นความสำคัญและคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคม ฯลฯ 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ได้แก่ ความสามารถของโรงเรียนในการปรับตัวให้ทันสมัย ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน การปรับปรุงอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมให้สะอาด ร่มรื่น เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ และเกิดบรรยากาศการเรียนรู้ ฯลฯ และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ได้แก่ ความสามารถของโรงเรียนในการกำหนดรูปแบบการบริหารงานให้เหมาะสมกับขนาดของภารกิจ การประสานงาน การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย การพัฒนาศักยภาพของบุคคลตามแนวทางที่เหมาะสม ฯลฯ Mott(1972; อ้างถึงใน Hoy and Miskel, 1991)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต20 โดยประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ ประสิทธิผลของสถานศึกษาใช้ Mott (1972; อ้างถึงใน Hoy & Miskel, 1991) ซึ่งมี 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2. ด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก 3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5. ด้านการส่งต่อ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562: 36) เพื่อเป็นข้อมูลแนวทางพัฒนาการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทางการบริหารของ ผู้บริหารอันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสหวิทยาเขต อุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต20

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต20
3. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต20

สมมติฐานของการวิจัย

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต20

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 คน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 337 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 คน ปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1970: 607 - 610) และการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้จำนวนโรงเรียนเป็นชั้นในการแบ่งตามสัดส่วน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปร ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 1.1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
 - 1.3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
 - 1.4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 1.5. ด้านการส่งต่อ
2. ตัวแปร ด้านประสิทธิผลของสถานศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
 - 2.2. ด้านด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก
 - 2.3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
 - 2.4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเป็นแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ สถานภาพตำแหน่ง และสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562: 36) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.ด้านการคัดกรองนักเรียน 3.ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4.ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5.ด้านการส่งต่อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งกำหนดคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแบบของเบสท์ และ คาร์ห์น (Best and Kahn) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 55)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลของสถานศึกษาใช้ Mott (1972; อ้างถึงใน Hoy & Miskel, 1991) ซึ่งมี 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2.ด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก 3.ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งกำหนดคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแบบของเบสท์ และ คาร์ห์น (Best and Kahn) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 55)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลของสถานศึกษา และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ เบสท์ และ คาร์ห์น (Best and Kahn)

2. กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยกรอบสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562: 36) โดยประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Mott (1972; อ้างถึงใน Hoy & Miskel, 1991)

3. สร้างแบบสอบถาม ตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ สถานภาพตำแหน่งการปฏิบัติงานในสถานศึกษา และโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562: 36) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.ด้านการคัดกรองนักเรียน 3.ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4.ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5.ด้านการส่งต่อ เป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดตามแนวคิดของ เบสท์ และคาห์น (Best and Kahn) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย(ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 55) ดังนี้ กำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดของ Mott (1972; อ้างถึงใน Hoy & Miskel, 1991) ซึ่งมี 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2.ด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก3.ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งกำหนดคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแบบของเบสท์ และคาห์น (Best and Kahn) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 55) ดังนี้ กำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีประสิทธิผลของสถานศึกษา ในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจน ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (รายชื่อภาคผนวก ค) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ โดยประเมินความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- + 1 หมายถึง เห็นด้วย ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษา
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษา

โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาคณาจารย์ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสหวิทยาเขตอุดรพิทยั สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

7. นำข้อมูลการทดลองใช้แบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92
8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ขอนหนังสือจาก คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ถึงผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มในสหวิทยาเขตอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมาย เวลา และสถานที่ได้แบบสอบถาม คืน 178 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพตำแหน่งการปฏิบัติงานในสถานศึกษา และโรงเรียนวิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2. ข้อมูลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับประสิทธิผลของสถานศึกษาใน สหวิทยาเขตอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) (อ้างอิงจาก ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 55) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ประสิทธิผลของสถานศึกษา อยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ประสิทธิผลของสถานศึกษา อยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ประสิทธิผลของสถานศึกษา อยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ประสิทธิผลของสถานศึกษา อยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ประสิทธิผลของสถานศึกษา อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3. การวิเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544, 316) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .91 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประมาณ .71 - .90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประมาณ .30 - .70 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประมาณ .30 และต่ำกว่า ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .00 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ทั้งนี้ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก แสดงว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 มีความสัมพันธ์กันในลักษณะคล้อยตามกัน

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นลบ แสดงว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 มีความสัมพันธ์กันในทางตรงข้ามหรือผกผัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม โดยการหาค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) แบบเพียร์สัน Pearson's Product Moment Correlation (r)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการคัดกรองนักเรียนด้านการส่งเสริมนักเรียน สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งต่อ

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมและรายด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก ตามลำดับ

3. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิฮานานี วาบา (2556) ที่ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากกับงานวิจัยเอกชัย ภูมา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสตรี ระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสตรีระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การส่งเสริมนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมและรายด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ด้านความสามารถ

ในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนาให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของยุคนั้นท์ หวานฉ่ำ (2559) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในอำเภอคลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียน 2) ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน และ3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน ในอำเภอคลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า 1) การบริหารสถานศึกษาและ2) ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน และ3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในอำเภอคลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต1 พบว่าโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05กับวานิชย์ สาขามูละ (2559) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนคร พบว่า 1) ระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้านเรียงลำดับเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ คือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานวิชาการ 2) ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาสูงกว่าผู้สอน

3. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ใน สหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดด้านการส่งต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของชฎารัตน์ พลเดช (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย 2) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน 3) ปัจจัยการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กับงานวิจัยของสุภาภรณ์ เกษรารัตน์ (2559) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีโดยผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพ ในการบริหารงานของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือคณะครูในโรงเรียน มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการ

เรียนการสอนรองลงมา คือคณะครูในโรงเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานในงานรับผิดชอบด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานสอนและน้อยที่สุด คือนักเรียนในโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารงานของโรงเรียนได้แก่ เพศ อายุ จำนวนครู ภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนพฤติกรรมผู้นำวิชาการพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาความขัดแย้งพฤติกรรมกรรมการบริหารและการเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจในการได้รับการสนับสนุนและปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารงานของโรงเรียน ได้แก่ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงานการได้รับการอบรมขนาดของโรงเรียนและระดับชั้นที่เปิดสอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ซึ่งจะเสนอแนะในแต่ละด้านตามความสำคัญของปัญหา ดังนี้

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยประเด็นปัญหาครู ไม่สามารถไปเยี่ยมบ้าน ที่พักอาศัยหรือหอพักของนักเรียนได้สม่ำเสมอ ซึ่งสถานศึกษาควรมีมาตรการหรือหาวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในพื้นที่เพื่อที่จะได้มีการตรวจเยี่ยมนักเรียนให้ได้เพิ่มมากขึ้น เช่น อาจใช้วิธีการประชุมผู้ปกครองกับนักเรียนให้บ่อยขึ้น หรืออาจต้องมีช่วงเวลาสำหรับการพบปะระหว่างครูกับนักเรียนเพิ่มมากขึ้น เช่น เพิ่มชั่วโมงโฮมรูม เป็นต้น

2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ครูที่เกี่ยวข้องควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ดังนั้นโรงเรียนควรให้ต้นสังกัดจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียนเพื่อให้ครูที่ปฏิบัติงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความเข้าใจในขั้นตอนการคัดกรองนักเรียนที่ตรงกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน ซึ่งปัญหาผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของกิจกรรม โฮมรูมและการประชุมผู้ปกครองนักเรียนน้อย ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องต้องหามาตรการในการส่งเสริมให้บุคลากรและผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเฉพาะการประชุมผู้ปกครอง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และจะได้รับทราบถึงปัญหาต่างๆ ของนักเรียนร่วมกัน นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเป็นระบบ

4) ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา ซึ่งโรงเรียนมีปัญหาคาดแคลนบุคลากรหรือครูแนะแนวโดยตรง ดังนั้น ผู้บริหารหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัดสรรอัตรากำลังหรือเพิ่มจำนวนครูแนะแนวให้เพียงพอและเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ทั้งนี้อาจใช้ครูที่มีอยู่แล้วแต่จัดกิจกรรมการอบรมเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวบ่อยครั้งขึ้น ให้ครูเกิดความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งพบปัญหาการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารหรือที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าวให้มากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น เมื่อทางโรงเรียนส่งต่อแล้วควรมีการดำเนินการติดตามผล และหมั่นติดตามความคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นโรงเรียนและครู ที่ปรึกษาควรหามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการติดตามผลเมื่อมีการส่งต่อนักเรียนให้กับหน่วยงานภายนอกแล้ว

1.2 ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 อยู่ในระดับสูง ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน และผู้บริหารทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรนำประสิทธิผลของสถานศึกษาไปพัฒนาเพื่อให้เกิดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาของโรงเรียนในทุกด้านควบคู่กันไป อันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยรูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตอุดรพิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ได้รูปแบบที่เหมาะสมและเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

2.2 ควรวิจัยปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านงบประมาณและด้านการทำงานเป็นทีม ด้านนักเรียน และด้านงบประมาณ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546*.

กรุงเทพมหานคร: เทพเพ็ญวานิสัย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เชษฐา คำคล่อง. (2548). *การพัฒนาบุคลากรในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน ศิลาทองพิทยาสรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ญาณินท์ คุณา. (2557). รูปแบบการแนะแนวเชิงจิตวิทยาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบและการ แก้ปัญหาอย่างสันติวิธีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษา. *ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 6(2), 228-243.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย

ในจังหวัดสมุทรปราการ

ชวลัน ธรินายางกูร

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

INFLUENTIAL FACTOR FOR PURCHASING RESIDENTIAL PROPERTY IN SAMUT

PRAKAN PROVINCE

Chavalun Tarinayarnkun

School of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: chavalun.tarin@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ 2) เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ศาสน์ และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากร ศาสน์ และปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 981,924 คน ผู้วิจัยคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ของทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ F-test และวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe และการปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression) ผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 มีอายุ มากกว่า 50 ปี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 มีสถานภาพสมรส จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 85.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 มีอาชีพบริษัทเอกชน / รับจ้าง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.75
2. ระดับการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย พบว่า ระดับการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง แบบบ้านที่ทันสมัยสไตล์โมเดิร์น

ค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องการเปรียบเทียบข้อมูลศักยภาพของทำเลที่ตั้งโครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. การเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ประชากรในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

4. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด 7 ตัวแปรร่วมอธิบายความผันแปรของการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 74.7

คำสำคัญ : ส่วนประสมทางการตลาด อสังหาริมทรัพย์ การตัดสินใจ

Abstract

The title of research is “Influential Factor for Purchasing Residential property in Samut Prakan Province.”. The research aims to 1) study influential factor for purchasing residential property in Samut Prakan province. 2) to compare influential factor for purchasing residential property in Samut Prakan province that classified by the demographic factors and 3) to study the demographic factors and marketing mixed factor affecting purchasing residential property in Samut Prakan province. The population was 981,924 people who had aged 20 years and over in Samut Prakan province. The researcher calculated the sample group by Taro Yamane formula and the sample consisted of 400 people by accidental random sampling. The research instruments were questionnaires. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation. The hypothesis test presented in t-test and F-test and analyzed with pair comparison by Scheffe ‘s method. Factor affecting the selection of Hi Speed internet service was analyzed by multiple regression analysis with enter regression.

The study results revealed as follows:

1. Most of the respondents were 202 women at 50.50 %, 233 people who had aged more than 50 years were at 58.75 % , 342 people who had marital status were at 85.50 %,

184 people who bachelor degree level were at 46.00 %, 151 people who worked private company / freelance were at 37.75 % and 199 people who had monthly income more than 20,000 baht were at 49.75 %

2. The level of the selection for purchasing residential property as a whole was at the highest average level. When considering individual aspect found that the sample had the opinion about before the selection for the house as the modern style was at the highest average level and the opinions about you compared the potential information of the project location was at the lowest average level.

3. The comparison of the selection purchasing residential property that classified by demography factors found that the different of gender, marital status, education level, occupation and income of people had the different of selection purchasing residential property with the statistically significant the satisfaction difference at .05 as the hypothesis setting.

4. Marketing mixed factor affecting influential towards the selection for purchasing residential property in Samut Prakan province found that marketing mixed factor was product aspect , price aspect , distribution aspect , marketing promotion aspect, officer aspect , service process aspect and physical environment affecting influential towards the selection for purchasing residential property in Samut Prakan province aspect as the hypothesis setting with statistically significant the satisfaction difference at 0.01 and 0.05. The seven variables of marketing mixed factors explained variation of the selection the selection for purchasing residential property in Samut Prakan province at 74.7 %.

Keywords: Marketing mix, Residential Property, Decision

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย มีมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศ (GDP) จึงมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมทำให้มีเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบจำนวนมาก เกิด การจ้างงานและรายได้เพิ่มขึ้นพร้อมไปกับการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่น ได้แก่ ธุรกิจก่อสร้าง ธุรกิจวัสดุ ก่อสร้าง ธุรกิจสถาบันการเงิน ธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์และการตกแต่ง เป็นต้น ข้อมูลจากธนาคารกรุง ศรี ประจำปี 2560 พบว่า ตลาดที่อยู่อาศัยประกอบด้วยที่อยู่อาศัยปลูกสร้างเอง (Self-Built Housing) และที่ พัฒนาโดยผู้ประกอบการ (Housing Project) ซึ่งกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลถึง 60-70% ของ จำนวนยูนิตทั้งประเทศ และมีมูลค่าตลาดรวมเฉลี่ยปีละกว่า 3 แสนล้านบาท ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม

ตามตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมา ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับตลาดภูมิภาคมากขึ้น มีการขยายการลงทุนพัฒนา โครงการที่อยู่อาศัยในต่างจังหวัดเพิ่ม โดยส่วนใหญ่เป็นบ้านแนวราบ เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่ ส่วนโครงการคอนโดมิเนียม ยังคงมีการพัฒนาในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นหลัก อย่างไรก็ตามการปรับตัวขึ้นอย่างมากของราคาที่ดินในจังหวัดศูนย์กลางภูมิภาคและเมืองท่องเที่ยวในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมาทำให้เริ่มมีการเปิดตัวโครงการคอนโดมิเนียม ในต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น โดยคาดว่าในปี 2561-2562 ความต้องการที่อยู่อาศัยจะปรับตัวดีขึ้นเป็นลำดับ ปัจจัยหนุนสำคัญจากความคืบหน้าของโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมของภาครัฐช่วยกระตุ้นให้เกิดความเชื่อมั่น ทำให้มีการลงทุนภาคเอกชนตามมา และการบริโภคภาคเอกชนที่ทยอยฟื้นตัวจะช่วยหนุนกำลังซื้อ นอกจากนี้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะช่วยดึงดูดผู้ซื้อชาวต่างชาติ (พัชรา กลิ่นชวนชื่น, 2560:1)

ทั้งนี้ความต้องการบ้านใหม่จากโครงการทั้งบ้านจัดสรรหรือคอนโดมิเนียมอยู่ในสัดส่วนที่สูง เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติและนิยมซื้อของใหม่ๆ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้บริโภคเลือกซื้อบ้านใหม่ที่นอกเหนือจากพฤติกรรมความชอบส่วนตัวแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้บ้านใหม่เป็นที่ต้องการในตลาด อาทิเช่น การแข่งขันที่รุนแรงระหว่างผู้ประกอบการพัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์ ที่ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีการปรับตัวในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สามารถแข่งขันและอยู่รอดในตลาดได้ อาทิเช่น การพัฒนารูปแบบของที่อยู่อาศัยให้เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดใจผู้ซื้อ ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบบ้านหรืออาคารชุด ที่ออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่ต้องการเลือกซื้อที่อยู่อาศัยที่มีความหลากหลายตามพฤติกรรม วิถีชีวิต และความชอบ ซึ่งทำให้ผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยมีทางเลือกมากขึ้น เช่น โครงการที่เน้นความทันสมัย ความหรูหรา ความเป็นธรรมชาติสไตล์โมเดิร์นรีสอร์ท เป็นต้น

จากภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย ได้แก่ ห้องชุด ทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว อาคารพาณิชย์ และบ้านแฝด ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีการปรับแผนการดำเนินธุรกิจอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ความเป็นไปในตลาด และเพื่อไม่ให้เกิดความสูญเสียโอกาสในการทำตลาดให้กับคู่แข่ง การแข่งขันที่เข้มข้นทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกในการซื้อที่อยู่อาศัยมากขึ้น และสามารถใช้เวลาตัดสินใจได้นานขึ้น โดยเฉพาะในทำเลที่มีโครงการเปิดตัวเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องพยายามสร้างความแตกต่างของสินค้า เพื่อสร้างจุดขายของโครงการ รวมถึงการใช้กลยุทธ์ด้านราคา มาเป็นสิ่งจูงใจผู้ซื้อให้เลือกโครงการของตน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นลักษณะของเมืองขยาย มีนิคมอุตสาหกรรม และโรงงานจำนวนมาก อสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยนั้นได้รับความสนใจจากผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นแรงงานต่างถิ่นที่ย้ายเข้ามาทำงาน และต้องการสร้างรากฐานของตนเองโดยการซื้อที่อยู่อาศัยที่ใกล้ที่ทำงาน ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับส่วนผสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์
4. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชากรในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา งานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด (7Ps) ซึ่งประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่ายการส่งเสริมการตลาด พนักงาน กระบวนการให้บริการ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงปัจจัยด้านประชากร ศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 981,924 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดสมุทรปราการ, 2561 : ออนไลน์) ผู้วิจัยคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน ธีรภูมิ เอกะกุล, 2543) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2562 รวมเป็นเวลา 6 เดือน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ศึกษากำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากร ศาสตร์ ตามแนวคิดของ (กาญจนา แก้วเทพ, 2541) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตัวแปรอิสระอีกตัว

ตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุ ประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จะต้องมียู่ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try – out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อย่างน้อย 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.925

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจก โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ตรงกับเป็นความจริงที่สุด จากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บกลับมา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีการตอบข้อคำถามครบทุกข้อคำถาม

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบ สอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ วิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และ ระดับความ สำคัญของการตัดสินใจซื้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ โดยการทดสอบ (t-test) และ (F-test) เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Sheffe กำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regresstion Analysis) ด้วยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression)

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 มีอายุ มากกว่า 50 ปี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 มีสถานภาพสมรส จำนวน 342 คน คิดเป็นร้อยละ 85.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 มีอาชีพบริษัทเอกชน/รับจ้าง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.75

2. ระดับการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย พบว่า ระดับการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง แบบบ้านที่ทันสมัยสไตล์โมเดิร์น ค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องการเปรียบเทียบข้อมูลศักยภาพของทำเลที่ตั้งโครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. การเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ประชากรในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

4. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด 7 ตัวแปรร่วมอธิบายความผันแปรของการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 74.7

อภิปรายผล

1. ระดับปัจจัย ส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านราคา ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านพนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ สอดคล้องกับ (นพคุณ เลียงประสิทธิ์, 2559 : 44) ที่ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการซื้อบ้านเดี่ยว พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สามารถจัดลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านส่งเสริมการตลาด รองลงมาคือ ด้านราคา และน้อยที่สุดคือ ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านสถานที่จัดจำหน่าย

2. ประชากรในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะผลจากความแตกต่างทางด้านลักษณะทางประชากร ศาสตร์ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม ที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลเพื่อให้สอดคล้องต่อรายได้ของกลุ่มเป้าหมายทางธุรกิจ สอดคล้องกับ อัญชญา ทองเมืองหลวง(2554:96) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว จะให้ความสำคัญกับกระบวนการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวโครงการเดอะเพลนท์ที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ ทฤษฎีของเรื่อง โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2541) ในเรื่องปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) ได้แก่ อายุ วัฏจักรชีวิต ครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ และแนวคิดส่วนบุคคล มีบทบาทการตัดสินใจของผู้ซื้อ

3. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ (เจริญจิตต์ ผงวีริยาทร, 2559 : 69) ที่พบว่า มี 3 ปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดและการให้บริการ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านกระบวนการ แต่สอดคล้องกับ (นพคุณ เลียงประสิทธิ์, 2559 : 46) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประชากร ศาสตร์กับกระบวนการ

ตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวของผู้บริโภคในเขตอำเภอละงู จังหวัดสตูล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่พักอาศัยร่วมกันมีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวของผู้บริโภค ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด 7P's เป็นเครื่องมือทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งกิจการผสมผสานเครื่องมือเหล่านี้ให้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่กิจการใช้เพื่อให้มีอิทธิพลโน้มน้าวความต้องการผลิตภัณฑ์ของกิจการ (Kotler, P. and Keller, 2006: 189)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาโดยขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังจังหวัดอื่น ๆ เพื่อทราบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้ครอบคลุมต่อไป
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค ซึ่งผลที่ได้จะครอบคลุมความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). *การวิเคราะห์สื่อ:แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เจริญจิตต์ ผจงวิริยาทร. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อคอนโดมิเนียมในกรุงเทพมหานคร ของประชากรในกรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ธีรวิมล เอกะกุล . (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นพคุณ เลียงประสิทธิ์. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวในอำเภอละงู จังหวัดสตูล*. (สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ:บริษัท ธีระฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ศุภร เสรีรัตน์, งามอาจ ปทะวานิช และปริญญาภิธานนท์. (2546). *การบริหาร การตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธีระฟิล์ม และโซเท็กซ์ จำกัด.
- อัญชญา ทองหลวงเมือง. (2554). *ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวของบริษัท พุกกา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน)*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- Kotler, P. (2003). *Marketing management*. New Jersey: Prentice-Hall

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการ ในเขตจังหวัดชลบุรี

พลสรณ์ โชคดีวัฒนเจริญ

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

FACTORS AFFECTING THE DECISION MAKING IN BROADBAND INTERNET SERVICE SELECTION OF USERS IN CHONBURI PROVINCE

Phrarasorn Chokdiwattanacharoen

School of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: ekburapha999@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี 2) ศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี 3) เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) ศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้ บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ F-test และวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Sheffe และการปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regresstion Analysis) ด้วยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression) ผลการวิจัย สรุปได้ ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.65 มีอายุ 18 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.47 มีสถานภาพโสด คิดเป็น ร้อยละ 56.10 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.43 มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.78 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 44.68

2. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่า เฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

โดยเรียงลำดับค่า เฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่า เฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. การเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ศาสตร์ พบว่า ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกใช้บริการ แตกต่างกันไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

4. ระดับการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5. ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด (7P's) ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านบุคลากร และด้านกระบวนการให้บริการ ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สำหรับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด 7 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความ ผันแปรของการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้ร้อยละ 89.8

คำสำคัญ : ส่วนผสมทางการตลาด อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง การตัดสินใจ

Abstract

The objectives of this research were 1) To study decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province. 2) To compare decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province, classified by demographic factor and 3) to study marketing mix factors affecting decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province, including broadband internet users in Chonburi province that couldn't determine the exact number. The researcher focused the sample size by using a formula unknown population with the reliability was 95% to allow an errors to not exceed 5% and use the accidental sampling method. The sample of 385 people were gathered using a questionnaire and the data analyzed were presented in percentage, mean, standard deviation and hypotheses test used t - test and the F - test and analyzed with paired significant difference by Scheffe's method and factors affecting decision making in broadband

internet service selection was used the multiple regression analysis by enter regression method.

The results were as follows:

1. The majority of respondents were female at 70.65 % , between 18 – 30 years old was at 52.47% , the single status was at 56.10% , bachelor degree level was at 71.43 % , monthly income was between 15,001-20,000 baht at 40.78% and self-employed / retail trade were at 44.68%.

2. Marketing mix factors level of broadband internet service users in Chon Buri as a whole was at the high level. When considering individual aspects all were at the high level; ranking in descending order to mean: product was at the highest level, followed by the distribution channels , physical appearance, price, personnel , process and marketing promotion was at the lowest level.

3. The comparison of decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province, classified by demographic found that the different of gender, age, marital status, education level, occupation and monthly income had decision making service selection at 0.05 level of significance in accordance with the hypothesis setting.

4. The level of decision making in broadband internet service selection as whole was at the high level.

5. Marketing mix factors affecting decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province found that marketing mix factors (7P's) that Product, Price, Distribution Channel, Physical Evidence affecting the positive decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province at 0.05 level of significance in accordance with the hypothesis setting. By marketing promotion factor not affect decision making in broadband internet service selection of users in Chonburi province in accordance without the hypothesis setting. 7 variables of marketing mix factors were described variations of 89.8 percent of decision making in broadband internet service selection.

Keywords: Marketing mix, High speed internet, Decision

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อินเทอร์เน็ต ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบันนี้ สังเกตได้จากในช่วงหลายปีที่ผ่านมาสื่ออินเทอร์เน็ตได้มีอิทธิพลมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความหลากหลายในการใช้งานที่

สามารถเลือกที่จะใช้ได้ อาทิเช่น การทำงาน การศึกษา เพื่อการบันทึก สื่อสังคมออนไลน์ หรือแม้แต่การใช้
จ่ายต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดของโลก และมีความสะดวกใน
การเรียกใช้งาน อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในบ้านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะให้ความเร็วในการ
ดาวน์โหลดสูง และมีความเสถียรในการรับส่งข้อมูล โดยเฉพาะเทคโนโลยีเส้นใยแก้วนำแสง รองรับการใช้งาน
และอุปกรณ์ที่หลากหลาย เนื่องจากปัจจุบันเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน และอุปกรณ์ไอทีต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการ
เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเพื่อการใช้งานที่มีประสิทธิภาพสูง อาทิเช่น สมาร์ททีวี กล้องรับสัญญาณ
เครื่องปรับอากาศ ระบบรักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิด เป็นต้น อีกทั้งผู้บริโภคยังสามารถใช้งานข้อมูลได้
อย่างไม่จำกัด ส่งผลให้ค่าบริการอินเทอร์เน็ตบ้านมีราคาต่ำกว่าอินเทอร์เน็ตมือถือ (ชลธิชา มูลจักร, 2560:4)

จากสถิติจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการมีเครื่องใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2550-2559 ของจังหวัดชลบุรี พบว่า มีจำนวนประชากรที่มี
การใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2555 384, 282 ราย ปี 2556 435,857 ราย ปี 2557
771,032 ราย ปี 2559 875,574 และปี 2559 968,931 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561:ออนไลน์) ปัจจุบันผู้
ให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในจังหวัดชลบุรีมีหลายราย การที่มีผู้ให้บริการเพิ่มขึ้นย่อมเกิดการแข่งขัน
ทางธุรกิจ ทั้งด้านราคาและค่าบริการ ผู้สนใจสมัครเป็นสมาชิกอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจึงมีความหลากหลายใน
การเลือกผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ดีที่สุด ความหลากหลายของบริการช่วยให้ผู้ใช้บริการมี
ทางเลือกในการใช้บริการให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการความต้องการของตนเองมากขึ้น ประกอบกับความ
สามารถที่จะเปลี่ยนผู้ให้บริการได้ทันทีแล้วจึงจะส่งผลทำให้ตลาดค่าปลีค่าบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่มี
การแข่งขันที่มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งความหลากหลายของบริการของผู้ให้บริการแต่ละรายโดยเฉพาะ
ความสามารถในการสร้างแพ็คเกจระดับความเร็วในการรับส่งข้อมูลและอัตราค่าบริการที่หลากหลายระดับ
รวมถึงเทคโนโลยีในการให้บริการ จะเป็นตัวแปรสำคัญที่สะท้อนความสามารถในการแข่งขันที่เหนือกว่าคู่แข่ง
ของผู้ให้บริการรายนั้นๆ ประกอบกับผู้บริโภคในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรีนั้น มีความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นพื้นที่เศรษฐกิจ มีแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมาใช้บริการจำนวน
มาก การใช้งานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของโรงแรมที่พัก สถานประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหาร และ
ประชาชนทั่วไป จึงต้องตอบสนองความต้องการให้กับลูกค้าได้เป็นอย่างดี

จะเห็นได้ว่า การแข่งขันในธุรกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจึงจะมีความรุนแรงขึ้น โดยผู้
ให้บริการอาจต้องแสวงหากลยุทธ์ตลาดใหม่ๆ ควบคู่กับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อนำเสนอบริการเสริมอื่นๆ ที่
จะช่วยเพิ่มรายได้ต่อเลขหมาย นอกจากนี้ยังควรให้ความสำคัญกับบริการหลังการขาย ความถูกต้องของการ
คิดค่าบริการที่อาจมีความซับซ้อนมากขึ้นจากการใช้กลยุทธ์ขายพ่วง รวมถึงการรักษาคุณภาพการให้บริการให้
เป็นไปตามโฆษณาซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้บริโภคร้องเรียนเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ซึ่งน่าจะสร้างความไว้วางใจให้แก่
ผู้ใช้ได้ในระยะยาวเพื่อมิให้สูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดให้กับคู่แข่ง รวมทั้งแนะนำบอกต่อกับบุคคลอื่นที่รู้จัก
ให้มาใช้บริการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้ บริการในเขตจังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ให้บริการในการนำเสนอ บริการให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน สามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด และเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งานที่จะได้รับบริการที่ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ศาสตร์
4. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกใช้บริการ แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด (7P's) ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ให้บริการ และด้านลักษณะทางกายภาพส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ของผู้ให้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

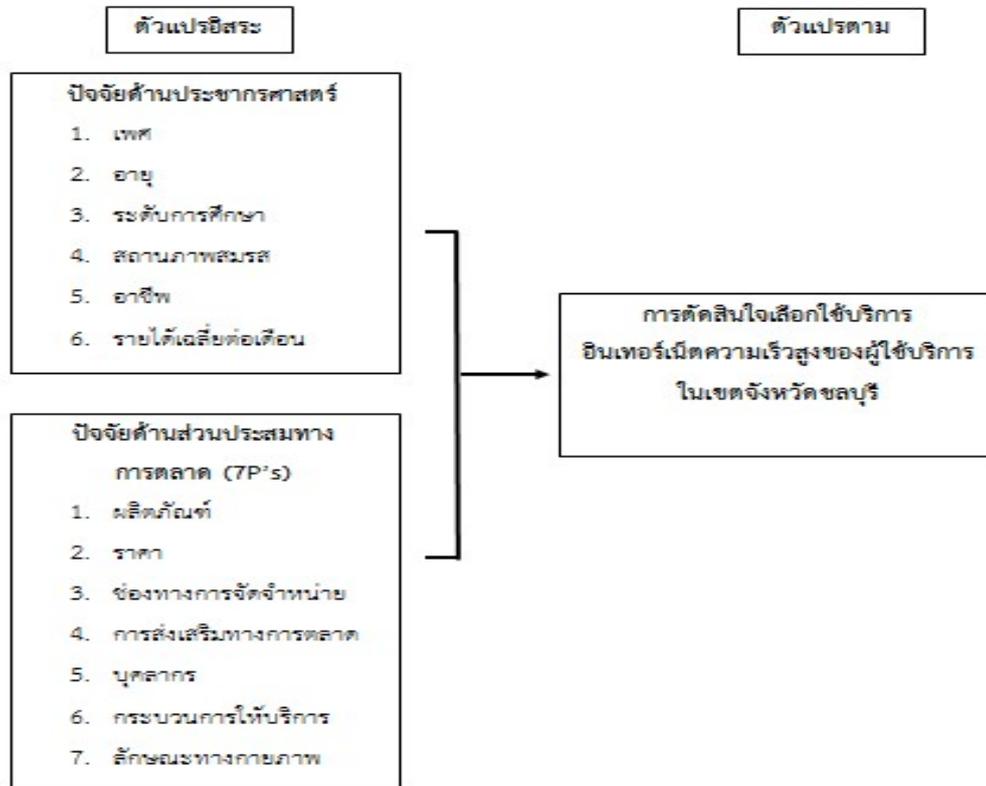
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมทางการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ให้บริการ ด้านลักษณะทางกายภาพ
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ใช้ บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 385 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัว อย่างโดยใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ของคอคเชเรน (Cochran, 1977 : 76) ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% และใช้วิธีการสุ่มแบบ บังเอิญ

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2562 รวมเป็นเวลา 6 เดือน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ให้บริการ กำหนดปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด 7 ด้าน ตามแนวคิดของ MarGrath (1986:46) ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมทางการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านลักษณะทางกายภาพ ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ตามแนวคิดของ ชูชัย สมितिไกร (2556:120) ประกอบด้วย การรับรู้ความต้องการหรือการรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูลการประเมินทางเลือกก่อนการตัดสินใจซื้อ การตัดสินใจซื้อ และ พฤติกรรมหลังจากการซื้อ แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้บริการ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุม กรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จะต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อ เสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try – out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.893

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจก โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ตรงกับเป็นความจริงที่สุด จากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บกลับมา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีการตอบข้อคำถามครบทุกข้อคำถาม

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบ สอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ วิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และ ระดับสำคัญของการตัดสินใจเลือกใช้บริการ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล โดยการทดสอบ t (t-test) และ F (F-test) กำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression)

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.65 มีอายุ 18 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.47 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 56.10 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 71.43 มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.78 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 44.68

2. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. การเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ศาสตร์ พบว่า ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกใช้บริการ แตกต่างกันไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

4. ระดับการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5. ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด (7P's) ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านบุคลากร และด้านกระบวนการให้บริการ ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สำหรับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด 7 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความ ผันแปรของการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้ร้อยละ 89.8

อภิปรายผล

1. ระดับความสำคัญของปัจจัยทางด้านส่วนผสมทางการตลาดของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ แฉ่งน้อย (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาระดับการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (ADSL) พบว่า ลูกค้ามีความคิดเห็นในระดับมาก คือ โดยรวม ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และรองลงมาคือ ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด จัดอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ พรรณวิภา พวงจัน (2555:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า การใช้ปัจจัยส่วนผสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่เทคโนโลยี 3G ของผู้บริโภคในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวมแล้วมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

2. ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกใช้บริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะผลจากความแตกต่างทางด้านลักษณะทางประชากร ศาสตร์ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม ที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล เพื่อให้สอดคล้องต่อรายได้ของกลุ่มเป้าหมายทางธุรกิจ สอดคล้องกับ ศุภกิจ อิศระบังเกิดผล (2551:80) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง กรณีศึกษา ผู้ใช้บริการเขตสาทร พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ชัดแย้งกับ พรณวิภา พวงจัน (2555:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันใช้ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการ ตัดสินใจซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่เทคโนโลยี 3G แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ ทฤษฎีของเรื่อง โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ,2541) ในเรื่องปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) ได้แก่ อายุ วัฏจักรชีวิต ครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ และแนวคิดส่วนบุคคล มีบทบาทการตัดสินใจของผู้ซื้อ

3. ปัจจัยด้านส่วนสมทางการตลาด (7P's) ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทาง บวกต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอด คล้องกับ พงษ์ศักดิ์ แ่งน้อย (2552:80) ที่พบว่า ปัจจัยทางการตลาดด้านราคา ด้านบริ การ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัย ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการให้บริการจากพนักงานขาย ด้านสื่อส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการจูงใจด้วยการส่งเสริมการขาย มีอิทธิ พลต่อมุมมองต่อเหตุผลในการตัดสินใจซื้อนาฬิกาข้อมือแฟชั่น (บุษบา ชำนาญศรายุทธ,2559:บทคัดย่อ) ส่วนปัจจัยด้านบุคลากร และด้านกระบวนการ ส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านส่วน สมทางการตลาด 7 ตัวแปรร่วมกันอธิบาย ความผันแปรของการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้ร้อยละ 89.8 สอด คล้องกับงานวิจัย ของ เอื้อมกุล สุขสุชีพ, มยุพันธ์ ไชยมั่นคง, ชลัช กลิ่นอุบล (2556:98) พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด บริการ 7P's มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคที่ใช้นาฬิกา LOUIS MORAIS มีความ สัมพันธ์ ทางบวกทั้งหมด ซึ่งหากกำหนดกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคแล้ว ก็ จะเกิดการตัดสินใจซื้อ เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด 7P's เป็นเครื่องมือทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งกิจการผสมผสานเครื่อง มือเหล่านี้ให้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ประกอบด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่กิจการใช้เพื่อให้มีอิทธิพลโน้มน้าวความต้องการผลิตภัณฑ์ของกิจการ (Kotler, P. and Keller, 2006:189)

สำหรับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ต เน้นความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งน่าจะเกิดมาจาก การเข้ามาอย่างแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มีผลทำให้พฤติกรรมผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในปัจจุบัน เปลี่ยนไปจากเดิม จากที่ในอดีตจะเน้นเรื่องราคาและการส่งเสริมการตลาด แต่ในปัจจุบันนี้ผู้บริโภคจะมองที่คุณภาพเป็นหลัก ทั้งในเรื่องความเร็ว การบริการ มากกว่าที่จะใส่ใจเรื่องการส่งเสริมการตลาด ดังนั้นปัจจัยในการส่งเสริมการตลาดจึงไม่ค่อยมีผล หรือความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแต่อย่างใด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของผู้ใช้บริการในจังหวัดชลบุรี ได้ดีที่สุดสามลำดับแรก คือ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นในเรื่องสถานที่ผู้ให้บริการ ติดต่อง่าย สะดวก ใกล้ที่ทำงาน-ที่พัก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้บริษัทผู้ให้บริการจัดสถานที่ให้บริการที่เหมาะสม เพื่อสะดวกต่อการเดินทางมาใช้บริการของลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นทำเลที่ตั้งที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชน และมีสถานที่จอดรถที่เพียงพอ เป็นต้น

2. ด้านราคา พบว่า ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นในเรื่องการแจ้งชำระค่าบริการที่สม่าเสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้บริษัทผู้ให้บริการบริหารจัดการในด้านการจัดส่งใบแจ้งค่า ใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งทางไปรษณีย์ หรือทางอีเมล เพื่อให้ผู้ใช้บริการทราบกำหนด การชำระค่าบริการอย่างสม่าเสมอ และสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง

3. ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นในเรื่องความเร็วในการรับ-ส่งข้อมูล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้วิจัยจึงเสนอให้บริษัทผู้ให้บริการให้ความสำคัญกับคุณภาพของสัญญาณและความเร็วของอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ให้บริการกับลูกค้าเพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในเรื่องของระดับความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง อันส่งผลถึงพฤติกรรมการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อทราบถึงระดับความคาดหวัง และระดับความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของกิจการ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในเชิงกว้างและลึกมากยิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงกรณีศึกษา ในเขตพื้นที่อื่น ๆ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรม และระดับความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นแนวทางในการขยายงานของธุรกิจการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไปใน

เขตพื้นที่ที่มีความต้องการสูง แต่ยังมีบริการอยู่น้อย อันเป็นการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ และเพิ่มความสะดวกสบายให้แก่ลูกค้า และเป็นแนวทางในการปรับปรุงบริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

ชลธิชา มูลจักร. (2560). *ความพึงพอใจในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในบ้านของผู้รับบริการในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร:กรณีศึกษา ผู้ใช้บริการ ทีโอที ทูธ เอไอเอส และ 3บีบี*. (วิทยานิพนธ์. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์).

ชูชัย สมितिไกร. (2556). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุษบา ชำนาญศรายุทธ. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้เกิดการตัดสินใจซื้อนาฬิกาข้อมือแฟชั่นของผู้บริโภค Gen Y ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์).

พงษ์ศักดิ์ แ่งน้อย. (2552). *ส่วนประสมทางการตลาดและการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (ADSL) ของลูกค้า ในเขตพื้นที่นครหลวงที่ 3.2 ศูนย์บริการลูกค้าสาขาราชบุรีบูรณะ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)*. (สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธนบุรี).

พรรณวิภา พวงเงิน. (2555). *การใช้ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่เทคโนโลยี 3G ของผู้บริโภคในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก).

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ:บริษัท ซีระฟิล์มและ ไซเท็กซ์ จำกัด.

ศุภกิจ อิศระบังเกิดผล. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงกรณีศึกษา ผู้ใช้บริการเขตสาทร*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2561). *สถิติพื้นฐานที่เป็นอนุกรมเวลา(Time series)*. ได้จาก <http://www.nso.go.th/> สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2561

เอื้อมกุล สุขสุชีพ, มยุขพันธ์ุ ไชยมั่นคง, ชลัช กลินอุบล. (2556). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคนาฬิกา LOUIS MORAIS บริษัท ดรีมทีม (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี ปีที่ 7 ฉบับที่ 13 เดือนมกราคม 2556*.

Cochran, William.G. (1997). *Sampling Technigues*. New York : John Wiley and Sons.

MaGrath, A. J. (1986). *When Marketing Services, 4Ps Are Not Enough*. Business Horizons.

แนวทางการเตรียมต้นฉบับและการส่งต้นฉบับ วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

ประเภทของผลงานวิจัยทางวิชาการ

- บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นความรู้ใหม่ กล่าวถึงความ เป็นมาของปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือ วารสารวิชาการ อินเทอร์เน็ต ประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ เสนอแนวทางแก้ไข
- บทความวิจัย หมายถึง เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมาและ ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัย
- บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) หมายถึง บทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และ คุณูปการของหนังสือ บทความหรือผลงานศิลปะ อาทิ นิทรรศการ ทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชาดุลยพินิจอันเหมาะสม
- บทความปริทัศน์ (Review Article) หมายถึง งานวิชาการที่ประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of the Art) เฉพาะทางที่มีการศึกษาค้นคว้ามีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้างและ ทางลึกอย่างทันสมัย โดยให้ข้อพิพาทที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

องค์ประกอบของบทความ

1. บทความวิจัย (Research Article)

บทความวิจัยประกอบด้วย หน้าชื่อเรื่องบทคัดย่อ และเนื้อหาของบทความในส่วนหน้าชื่อเรื่อง ควรมีข้อมูลตามลำดับดังนี้ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้พิมพ์ สังกัด (ภาควิชา และมหาวิทยาลัย) และอีเมลของผู้พิมพ์ สำหรับติดต่อ

ในส่วนบทคัดย่อต้องระบุถึงความสำคัญของเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษาผลการศึกษา และ บทสรุป ความยาวไม่เกิน 200 คำ ในกรณีต้นฉบับเป็นภาษาไทย ให้ผู้พิมพ์เขียนบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ ระบุคำสำคัญของเรื่อง (Keyword) จำนวนไม่เกิน 3-5 คำ

ในส่วนเนื้อหาของบทความให้เริ่มต้นจากบทนำ วัตถุประสงค์และวิธีการ ผลการศึกษา อภิปราย ผลการศึกษา และกิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) ความสำคัญที่มาจากปัญหาของงานวิจัย ภูมิหลังของงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานและวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้เขียนไว้ในส่วนบทนำ เทคนิคและวิธีการทั่วไปให้ อธิบายไว้ในส่วนวัตถุประสงค์และวิธีการศึกษา ผลการทดลองต่างๆ ให้อธิบายไว้ในส่วนผลการศึกษาวินิจฉัย เปรียบเทียบผลการทดลองกับงานของผู้อื่นให้เขียนไว้ในส่วนอภิปรายผลการศึกษา และการสรุปผล การศึกษาตามวัตถุประสงค์ให้เขียนไว้ในส่วนสรุปผลการศึกษา

2. บทความปริทัศน์ (Review Article)

บทความปริทัศน์ เป็นการนำเสนอภาพรวมของเรื่องที่น่าสนใจหน้าแรกของบทความปริทัศน์ ประกอบด้วยมีชื่อเรื่อง ชื่อผู้นิพนธ์ ที่อยู่ผู้นิพนธ์ ผู้นิพนธ์สำหรับติดต่อ (Corresponding Author) และบทสรุป (Summary) เพื่อเป็นการสรุปเรื่องโดยย่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่ได้นำเสนอมีความน่าสนใจและความเป็นมาอย่างไร พร้อมระบุความสำคัญของเรื่อง (Keyword) จำนวนไม่เกิน 3-5 คำ

ในส่วนของเนื้อหาของบทความ ต้องมีบทนำ (Introduction) เพื่อกล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าสนใจก่อนเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละประเด็นและต้องมีบทสรุป (Conclusion) เพื่อขมวดปมเรื่องที่น่าสนใจพร้อมข้อเสนอแนะจากผู้นิพนธ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสำหรับให้ผู้อ่านได้พิจารณาประเด็น ที่น่าสนใจต่อไป

ผู้นิพนธ์ควรตรวจสอบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทความที่น่าสนใจอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่ใหม่ที่สุด บทความปริทัศน์ต้องนำเสนอพัฒนาการเรื่องที่น่าสนใจ ข้อมูลที่น่าสนใจจะต้องไม่จำเพาะเจาะจงเฉพาะผู้อ่านที่อยู่ในสาขาของบทความเท่านั้น แต่ต้องนำเสนอข้อมูลที่ซึ่งผู้อ่านในสาขาอื่นหรือนิสิตนักศึกษาในระดับสูงสามารถเข้าใจได้

การเตรียมต้นฉบับ

1. พิมพ์ผลงานทางวิชาการ ควรจัดพิมพ์ด้วย Microsoft Word for Windows หรือ Macintosh บนกระดาษขนาด A 4 หน้าเดียวประมาณ 26 บรรทัดต่อ 1 หน้าใช้อักษร TH Sarabun New ขนาดของตัวอักษรเท่ากับ 16 และใส่เลขหน้าตั้งแต่ต้นจนจบบทความยกเว้นหน้าแรกจำนวนไม่เกิน 15 หน้า

การตั้งค่านำกระดาษ หัวกระดาษ 1” ท้ายกระดาษ 1” ด้านซ้าย 1” ด้านขวา 1” ชื่อเรื่องภาษาไทย ขนาด 18 หนา ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ ตัวพิมพ์ใหญ่ ขนาด 18 หนา

2. บทความย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ควรเกิน 1 หน้ากระดาษ จะต้องพิมพ์คำสำคัญในบทความย่อภาษาไทย และพิมพ์ Keyword ในบทความย่อภาษาอังกฤษของบทความเรื่องนั้นด้วยจำนวนไม่เกิน 3-5 คำ

**** บทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษจะต้องมีบทความย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษทุกบทความ ****

3. เนื้อหา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ให้จัดพิมพ์เนื้อหาภาษาอังกฤษให้พิมพ์เป็น Single Space

4. ถ้ามีรูปภาพ/ ตารางประกอบ ควรมีภาพที่ชัดเจนถ้าเป็นรูปถ่ายควรมีภาพถ่ายจริงแนบด้วย

5. ประวัติผู้แต่ง ให้ระบุชื่อของผู้เขียนหน่วยงานที่สังกัดตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) วุฒิการศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป พร้อมสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

6. เอกสารอ้างอิงแยกผลงานภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (เรียงตามลำดับตัวอักษร)

7. ผลงานวิชาการที่ส่งมาต้องไม่ได้รับการเผยแพร่ที่ใดมาก่อน

8. การส่งต้นฉบับจะต้องส่งเอกสารออนไลน์ผ่านเว็บของทางวิทยาลัยเท่านั้น สำนักงานโครงการวารสารการบริหารและพัฒนาวิทยาลัยพิษณุพนธ์ ชั้น 1 อาคารสำนักอธิการบดี วิทยาลัยพิษณุพนธ์ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู 39000 โทรศัพท์ 0-4234-2797 หรือส่งทาง E-mail: namedanai@gmail.com,

nuspong.ggg@gmail.com เว็บไซต์วารสาร : [https://nb.pcbu.ac.th/?page id=450](https://nb.pcbu.ac.th/?page%20id=450) และรอ e-mail ตอบกลับการได้รับบทความของท่านภายใน 7 วันหลังส่งบทความออนไลน์

9. โครงการวารสารวิชาการนำบทความที่ท่านส่งมาเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคุณภาพความเหมาะสมของบทความก่อนการตีพิมพ์ ในกรณีที่ผลการประเมินระบุให้ต้องปรับปรุงแก้ไขผู้เขียนจะต้องดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 15 วัน นับจากวันที่ได้รับผลการประเมินบทความ

10. ผู้เขียนตรวจสอบความถูกต้องทั้งหมดอย่างละเอียดถี่ถ้วนอย่าให้มีคำผิด และคำที่มีไม่ยมก (ๆ) ในคำว่าต่าง ๆ เป็นต้น ให้เคาะวรรคด้วย แล้วส่งบทความพร้อมต้นฉบับของท่านมายัง สำนักบริการวิชาการและวิจัย วิทยาลัยพณิชยบัณฑิตพร้อมบันทึกข้อมูลลงแผ่น ก่อนส่งให้กองบรรณาธิการดำเนินการต่อไป หรือส่งไปทาง e-mail ที่กองบรรณาธิการแจ้งให้ทราบ

รูปแบบการเขียนอ้างอิง

กรณีที่ผู้เขียนต้องการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อเรื่องให้ใช้วิธีการอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องแบบนาม-ปี (author-date in-text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง และปีพิมพ์ของเอกสาร ไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้าง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นและอาจระบุเลขหน้าของเอกสารด้วยก็ได้หากต้องการ ตัวอย่างและให้มีการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม (Reference Citation) โดยการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในการเขียนผลงานนั้น ๆ จัดเรียงรายการตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ภายใต้หัวข้อเอกสารอ้างอิงสำหรับผลงานวิชาการภาษาไทยหรือ Reference สำหรับผลงานวิชาการภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association) รูปแบบการเขียนบรรณานุกรมแบบ APA 7th edition ดังนี้

รูปแบบการเขียนบรรณานุกรม APA 7th edition

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(ครั้งที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป)/สำนักพิมพ์.
ผู้แต่ง 1 คน	พรศิริ พันธสี. (2563). <i>กระบวนการพยาบาล & แบบแผนสุขภาพ: การประยุกต์ใช้ทางคลินิก</i> (พิมพ์ครั้งที่ 23). พิมพ์อักษร.
	Waldman, S. D. (2021). <i>Atlas of interventional pain management</i> (5th ed.). Elsevier.
ผู้แต่ง 2 คน	สุภาภรณ์ เต็งไตรสรณ์, และนริสา รัตนเลิศ. (2563). <i>การตรวจคัดกรองสุขภาพตาเด็ก</i> . โรงพยาบาลสงขลานครินทร์.
	Stein, L. N. M., & Hollen, C. J. (2021). <i>Concept-based clinical nursing skills: Fundamental to advanced</i> . Elsevier.
ผู้แต่ง 1-20 คน ใส่ชื่อทุกคน	ภาสกร เนตรทิพย์วัลย์, พรพรรณ ภูสาหัส, สมสุข ภาณุรัตน์, สุขฤดี รัชชถาวรกุล, พัชรี กระจ่างโพธิ์, และวิณี ธุระธรรม. (2563). <i>การประเมินภาวะสุขภาพสำหรับพยาบาล: การตรวจร่างกาย</i> (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิมพ์ตีการพิมพ์.
	Kee, J. L., Marshall, S. M., Woods, K., & Forrester, M. C. (2021). <i>Clinical calculations with applications to general and specialty areas</i> (9th ed.). Elsevier.
ผู้แต่ง 21 คน ขึ้นไป ใส่ชื่อ 19 คนแรก และใช้ . . . ตามด้วยคน สุดท้าย	ชนิษฐา นันทบุตร, พีรพงษ์ บุญสวัสดิ์กุลชัย, จงกลณี จันทศิริ, นิลภา จิระรัตนวรรณะ, สุนันท์ วรรณชอมร, แสงเดือน แห่งทองคำ, กชพร สิงหะหล้า, กติกา นวพันธุ์, กนกพร จิรัฐติกาลวงศ์, กนกพร จิวประสาท, กนกพร แจ่มสมบูรณ์, กนกพร อัครเมธิกาพงศ์, กมลวรรณ จุติวรกุล, กมลวรรณ ตังชนกานนท์, กรรณิกา ชาธรรม, กรรณิการ์ มุรธาธร, กรองทอง วงศ์ศรีตรัง, กรีวูธ อัครคุปตานนท์, กฤติน กุลเพ็ง, . . . พัฒนา นาคทอง. (2563). <i>ชุดความรู้การพัฒนากลไกและการพัฒนาระบบสุขภาพชุมชนโดยชุมชนเพื่อชุมชน</i> . เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์.
	Hilden, I., Lauritzen, B., Sørensen, B. B., Clausen, J. T., Jespersgaard, C., Krogh, B. O., Bowler, A. N., Breinholt, J., Gruhler, A., Svensson, L. A., Petersen, H. H., Petersen, L. C., Balling, K. W., Hansen, L., Hermit, M. B., Egebjerg, T., Friederichsen, B., Ezban, M., Bjørn, S. E., . . . Abbas, A. K. (2021). <i>Robbins basic pathology</i> (10th ed.). Elsevier.
ผู้แต่งเป็น สถาบัน	สภาการพยาบาล. (2553). <i>สมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์</i> .
หนังสือแปล	ซิงเกอร์, แบลร์. (2560). <i>Little voice mastery</i> [แค่จัดการเสียง (เล็กๆ) ช่างโนไม่ว่าทำอะไรก็สำเร็จ!] (วิชัย กำปวีร์, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 2). ดีเอ็มจี.
บรรณาธิการ	วีณา เจียมนา (บ.ก.). (2556). <i>การพยาบาลจิตเวช</i> . ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนและจิตเวช วิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย.
	McKinney, E. S., James, S. R., Murray, S. S., Nelson, K. A., & Ashwill, J. W. (Eds.). (2018). <i>Maternal-child nursing</i> (5th ed.). Elsevier.

ไม่ปรากฏผู้แต่ง	กาญจนา อาลัยอนุสรณ์: อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุณานนท์. (2558). สันติศิริการพิมพ์.
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	ให้ใส่ (ม.ป.ป.) สำหรับเอกสารภาษาไทย และ (n.d.) สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ
	ภากร โภโคยพงศ์ (บ.ก.). (ม.ป.ป.). <i>10 โรคร้าย จากภัยโลกร้อน</i> . งานดี.
	Tolson, D., Booth, J., & Schofield, I. (Eds.). (n.d.). <i>Evidence informed nursing with older people</i> . Wiley-Blackwell.
บทความในหนังสือ	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง./ (ปีพิมพ์)./ชื่อบท./ใน/ชื่อผู้แต่ง(บรรณาธิการ),/ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์),/ /////เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้ายของบท)/สำนักพิมพ์.
	สุรพันธ์ สิทธิสุข. (2563). การสัมภาษณ์ประวัติ. ใน วิทยา ศรีตมา (บ.ก.), <i>การสัมภาษณ์ประวัติ และตรวจร่างกาย</i> (พิมพ์ครั้งที่ 12, น. 1-7). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
	Gray, J. R. (2021). Discovering the world of nursing. In R. G. Jennifer, K. G. Susan (Eds.), <i>Burns & Grove's the practice of nursing research: Appraisal, synthesis, and generation of evidence</i> (9th ed., pp. 1-18). Elsevier.
	Hicks, S. (2019). Examination of the skin, hair, and nails. In Carol L. C. (Ed.), <i>Physical assessment for nurses and healthcare professionals</i> (pp. 37-66). Wiley Blackwell.
E-book	
	Anderson, Y. S. C., & Poulsen, K. B. (2020). <i>Anderson's atlas of hematology</i> . ProQuest Ebook Central. https://ebookcentral.proquest.com
วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีพิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่Volume(ฉบับที่issue),/หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.
	บุศรา ชัยทัศน์. (2559). การดูแลผู้ป่วยโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ผ่าตัดเปิดทวารใหม่: บทบาทพยาบาลเฉพาะทางบาดแผล ออสโตมี และควบคุมการขับถ่ายไม่ได้. <i>วารสารพยาบาลสภาวิชาชีพไทย</i> , 9(1), 19-33.
	Plows, J. F., Stanley, J. L., Baker, P. N., Reynolds, C. M., & Vickers, M. H. (2018). The pathophysiology of gestational diabetes mellitus. <i>International journal of molecular sciences</i> , 19(11), 3342. https://doi.org/10.3390/ijms19113342
วิทยานิพนธ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่งวิทยานิพนธ์./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[ระดับวิทยานิพนธ์]. ชื่อมหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ ไม่มีการตีพิมพ์	อุดมลักษณ์ ดวงขุนมาตย์. (2554). <i>ประสิทธิผลของโปรแกรมการออกกำลังกายด้วยการเดินที่ประยุกต์ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในประชากรกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง</i> [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหิดล.
	Harris, L. (2014). <i>Instructional leadership perceptions and practices of elementary school leaders</i> [Unpublished doctoral dissertation]. University of Virginia.

<p>วิทยานิพนธ์ ที่มีการตีพิมพ์ เผยแพร่ Database/Online</p>	<p>กฤษณา ทรัพย์สมบูรณ์. (2560). การศึกษาการปฏิบัติบทบาทผู้นำการพยาบาลทางคลินิกของพยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/58250</p> <p>เสาวนีย์ คณินันดร. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).</p> <p>Worawalai. W. (2014). <i>α-Glucosidase inhibitors from N-substituted aminocyclitol derivatives and total synthesis of CJ-16,264</i> [Doctoral dissertation, Chulalongkorn University]. https://bit.ly/3sGuBFh</p>
<p>วิทยานิพนธ์ ที่มีการตีพิมพ์ เผยแพร่ Database/ Online</p>	<p>Earnhart, C. L. (2018). <i>Evaluating an on-line education module for autism screening in pediatric primary care in Arizona</i> [Doctoral dissertation, University of Arizona]. ProQuest Nursing & Allied Health Database. https://search.proquest.com/docview/2160956827?accountid=34902</p>
<p>เอกสารการประชุมทางวิชาการ / การสัมมนา / การอภิปราย รายงานการประชุม</p>	
<p>รูปแบบ</p>	<p>ชื่อผู้แต่ง./ (ปีพิมพ์./วันที่/เดือน)./ชื่อบทความหรือชื่อเรื่องของบท/[การนำเสนอ]/ชื่อการประชุม, เมืองที่ประชุม.</p>
	<p>ดรณิ รุจกรกานต์. (2555, 12-17 กุมภาพันธ์). <i>ประเด็นปัญหาการจัดการศึกษาพยาบาลเพื่อคุณภาพและการเข้าถึงบริการสุขภาพ</i> [เอกสารนำเสนอ]. การประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 14: เรื่อง คุณภาพ และการเข้าถึงบริการสุขภาพ: ภารกิจของพยาบาล, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.</p>
<p>เอกสารประกอบการสอน</p>	
<p>รูปแบบ</p>	<p>ชื่อผู้แต่ง./ (ปี)./ชื่อเรื่อง(ชื่อเอกสารประกอบการสอน)/[เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]./คณะ, มหาวิทยาลัย.</p>
	<p>พิมพ์ไล ทองไขบุลย์, กฤษณา พูลเพิ่ม, และภาวิดา พุทธิพันธ์. (2559). <i>จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ</i> [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์]. สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย.</p>
<p>Website</p>	
	<p>Rama Channel. (2561). <i>หกล้มในผู้สูงอายุ อันตรายกว่าวัยอื่นหลายเท่าตัว ปัญหาที่ต้องระวัง</i>. https://bit.ly/3lgLaTS</p> <p>American Psychological Association. (n.d.). <i>APA style: Learning APA style</i>. https://apastyle.apa.org/learn/index?tab=2</p> <p>Rama Channel. (2560). <i>หกล้มในผู้สูงอายุ อันตรายกว่าวัยอื่นหลายเท่าตัว ปัญหาที่ต้องระวัง</i>. https://bit.ly/3lgLaTS</p> <p>American Psychological Association. (n.d.). <i>APA style: Learning APA style</i>. https://apastyle.apa.org/learn/index?tab=2</p>

Website (ต่อ)
<p>ชัชวาล วงศ์สารี. (2561). มโนทัศน์เกี่ยวกับผู้สูงอายุและหลักการพยาบาลผู้สูงอายุ [PowerPoint slides]. SlideShare. https://bit.ly/3ok6Voz</p>
<p>สัถยอย่าง Nurse. (2563, มิถุนายน). ทบทวน IICP part 1 ฉบับ ดิวสอบการพยาบาลผู้ใหญ่ [Video]. Youtube. https://www.youtube.com/watch?v=Zh9mS77-Q_A</p>
<p>ไทยรัฐสู้โควิด. (2564, 14 พฤษภาคม). เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการฉีดวัคซีนโควิด-19. Facebook. https://bit.ly/2RVJnKm</p>
<p>Science. (2018, December 31). First footage of deep-sea anglerfish pair [Video]. Facebook. https://bit.ly/3uOGOZl</p>

วิธีเรียงบรรณานุกรม

ใช้หลักการเดียวกันกับการเรียงคำในพจนานุกรม หรือ Dictionary ที่เป็นยอมรับกันทั่วไป โดยคำที่มีตัวสะกด จัดเรียงไว้ก่อนคำที่มีรูปสระตามลำดับตั้งแต่ กก-กย ดังนี้

ก ข ค ค ฆ ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ฤ ฤ ล ฤ ภา ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ

ส่วนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะตัวเดียวกัน เรียงลำดับตามรูปสระ ดังนี้

อะ อัว อัวะ อา อำ อี อี้ อู อู๋ เอะ เออ เอาะ เอา เอ็น เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ แอ แอะ โอะ โอ โอ โอ

บรรณานุกรม

งานบัณฑิตศึกษา สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย. (2563). *คู่มือการเขียนรายงานและวิทยานิพนธ์* [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์].

American Psychological Association. (2020). *Publication manual of the American Psychological Association: The official guide to APA style* (7th ed.). <https://doi.org/10.1037/0000165-000>

American Psychological Association. (2020). *Reference examples*. <https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/references/examples>

ลิขสิทธิ์ : สำนักงานวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยการบึงกุ่ม

เว็บไซต์ : <http://nb.pcbu.ac.th/?page id=450>

จำนวนพิมพ์ 300 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2563

พิมพ์ที่ : เอ็ม เอ็ม ก๊อปปี้แอนด์เซอร์วิส